

RUKOUSVIKKOLUKEMISET

3-11.12.2010

SEURAKUNTA, SEN PERUSTA
JA SEN PYHÄ TEHTÄVÄ

Alkusanat

Silloin kun Jeesus kerran oli kysynyt opetuslapsiltaan kuka hän olisi, ihmisten mielipiteen mukaan, ja kuuli erilaiset käsitykset, jotka heillä oli, hän kysyi suoraan: “”Kenenkä te sanotte minun olevan?” Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika." Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.” Matt. 16:15-17.

Tämä tapahtui silloin, kun Jeesus alkoi puhumaan opetuslapsillensa seurakunnasta ja sen kasvusta ja Hänen sanoilla on suuri vaikutus koko historian läpi. Viitaten itseensä, Hän sanoi: “... ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita.” Matt. 16:18. Jeesus valmistautui rakentamaan seurakuntaansa kallion päälle, joka oli Hän itse; ja Hän tulee antaman seurakunnalle sellaisen ominaisuuden, että viimeisinä päivinä eivät tuonelan portitkaan pysty voittamaan sitä.

Tämä oli myös ennustus, joka osoittaa, että tulevaisuudessa tulee oleman koeteltu ja ravistettu kaikella tavalla. Viha, kieltoja, vainoja, hävityksiä, vääriä oppeja ja kaikkinaisia kiusauksia ovat koetelleet seurakuntaan ja aiheuttivat lankeemuksen vaaran. Kaikki tämä on tapahtunut aikakausien kautta. Vaikka monet, jotka seurasivat Kristusta, olivat heikkoja, kielsivät totuutta, lankesivat, jopa muuttuivat Hänen suureksi viholliseksi, tänään on vielä uskollisia seuraajia, jotka todistavat totuudesta ja sanomasta, jonka Jumala on uskonut kansallensa maailmassa.

Monet liikkeet ja järjestöt syntyivät, “opintuulet” ovat tuulleet maailmassa “ihmisten... eksytyksen kavalissa juonissa” (Ef. 4:14), minkä johdosta monet eksyivät. Vaikuttuneina ihmisten teorioista, jotkut kadottivat luottamuksensa Pyhien Kirjoituksiin; toiset sanoivat, että heillä ei ole täydellistä totuutta ja kaikki on suhteellista ja inhimillistä; toiset taas sanoo, että ei ole todellinen näkyvä seurakunta ja valitsivat jäädä ilman yhteyttä jonkun organisaation kanssa, tarkalleen itsensä “kristityiksi ilman uskontokuntaa”.

Siitä huolimatta Kristuksen ennustus ei heikkene: “eivätkä tuonelan portit ole voittaneet hänen kansaansa.” Pahuuden voimat eivät pysty voittamaan seurakuntaa. “Alusta lähtien uskolliset sielut ovat muodostaneet maanpäällisen seurakunnan. Jokaisena aikakautena Herralla on ollut vartijansa, jotka ovat uskollisesti todistaneet omalle sukupolvelleen. Nämä vartiomiehet julistivat varoitussanomaa, ja kun heidän aikansa tuli riisua varustuksensa, toiset ryhtyivät jatkamaan työtä. Jumala saattoi nämä todistajat liittosuhteeseen kanssaan yhdistämällä maanpäällisen seurakunnan taivaalliseen seurakuntaan, eivätkä tuonelan portit ole voittaneet hänen kansaansa.” A. t. 12, 13.

Nykyisin, hengellisen taistelun aikakausien jälkeen, ja kaikkinaisia kokemuksia, menestystä ja koettelemusta, seurakunta on vielä olemassa sen jumalallisessa henkilöisyydessä ja tehtävänsä mukaan. Jäljelle jääneet ovat ne

“... jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.” Ilm. 12:17. Heidän jälkeläisistä, jotka jatkavat levittämään Jumalan pelastussanomaa on sanottu: “Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä;” Matt. 5:14. He ovat etuoikeutetut olla osa kestävästä ja pyhästä instituutiosta ja samana aikana heillä on kaikkein jaloin tehtävä. “Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille. Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu;...” Mark. 16:15, 16.

Nämä rukousviikkolukemiset esittävät ihanan aiheen “Seurakunta, sen perusta ja sen pyhä tehtävä.” Jumala on tehnyt sinusta ihmeellisen työväliseen Hänen kädessään levittämään valoa ja toivoa sekavassa ja pimeässä maailmassa. Salli, että Hän käyttäisi sinua.

Jumala antoi meille vielä yhden vuoden elämää, vielä kerran mahdollisuus lisäämään tietoa ja todistamaan toisille lähestyvän lopun merkeistä, vielä yhden vuoden armoa. Tunnetko itsesi tyytyväisenä kaikista Hänen siunauksista? Vielä yksi vuosi on edessämme, miten suunnittelet käyttämään mahdollisuudet, jotka Herra antaa sinulle? Lue nämä lukemiset sydämellisellä toivomuksella Pyhästä Hengestä, joka kääntäisi mielemme ja sydämemme. Tulkaamme yhteen jokaiseen kokoukseen tämän erikoisen viikon aikana nälkäisenä ja janoisena vanhurskaudelle ja suurella toivomuksella tulla täytetyiksi Pyhällä Hengellä, voidaksemme olla valveilla ja toimia etujemme mukaan ja täyttää tehtävämme, jonka olemme saaneet.

Rakkaat veljet ja sisaret, nuoret ja totuuden ystävät tulkaa jokaiseen kokoukseen ja etsikää yhteyttä niiden kanssa, jotka palvelevat Herraa ja pyytäkää Hänen siunaustaan. Ottakaa aikaa käymään sairaiden, yksinäisten ja masentuneiden luona; lohduttakaa jokaista, jonka tunnette ja tulkaa yhteen, niin kuin apostoliseurakunta teki kristillisen aikakauden alussa. Olkaa yksi mieli ja sydän ja taivaallinen siunaus tulee.

Sapatti 11 päivä joulukuuta on paasto ja rukouksen päivä. Tehkää siitä kohtaamisen ja siunauksen erikoiseksi päiväksi. Viimeisen lukemisen jälkeen, rukousviikon lahjoitukset kerätään. Lahjat käytetään Pääkonferenssissa käyttökustannuksia peittämään ja avaamaan uusia lähetyskenttiä.

Rakkaat Kristuksessa olkaamme kiitollisia kuluneen vuoden elämästä ja armosta. Olkaamme kiitollisia armosta, jonka olemme saaneet ja älkäämme unohtako, että kaikki mitä saamme on Jeesuksen Kristuksen rakastavasta kädestä. Tehkäämme erikoinen ponnistus seuraavana vuonna olemaan uskollisia, toimivia ja ottakaamme huomio Jumalan seurakunnan etenemisestä. Olkaamme myös valonkantajia maailmassa ja mihin tahansa Jumala meitä johdattaisi, käyttäisimme mahdollisuudet, jotka antaa meille seuraavana vuonna.

Jos tulemme olemaan antautuvia seuraaja, uskollisia toimitsijoita ja valon kantajia, silloin tulemme olemaan siunaukseksi taivaalle, seurakunnalle ja

ympärillämme oleville ja itsellemme. Sellaisia palvelijoita pian Herra kutsuu tervetulleeksi: “Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.” Matt. 25:34. Olkoon jokainen meistä mukana.

Pääkonferenssin veljet ja sisaret

Nykyisin maailma tarvitsee kipeästi Jeesuksen Kristuksen esittämistä Hänen pyhiensä välityksellä. Jumala haluaa, että hänen kansansa seisoo maailmassa kuin pyhänä kansana. Miksi? Koska on koko maailma, joka pitää pelastaa totuuden evankeliumin valon kautta; ja totuuden sanoman kautta, joka kutsuu ihmiset pois pimeydestä Jumalan ihmeellisen valoon, joka on annettu seurakunnalle sen jäsenien pyhitetty totuuden Hengellä elämän kautta, ja se pitää olla todistajana levitetyn sanomien todellisuudesta.

Jumala haluaa, että Hänen kansallansa on lähiyhteys Häneen, voidakseen ymmärtää ennen kaikkia muuta, mitä heiltä vaaditaan. Heidän pitää ilmoittaa jokaiselle taistelevalle sielulle maailmassa, mitä tarkoittaa “tekemään vanhurskautta, rakastamaan armahtavaisuutta ja vaeltamaan nöyrästi” Herransa kanssa. Riippumatta siitä, missä he ovat, kotona tai matkalla, heidän pitää olla ihmisiä, jotka pitävät Hänen käskyynsä. Heillä pitää olla vakuutus, että heidän syntinsä ovat anteeksi annetut ja ovat vastaan otetut kaikkein Korkeimman lapsiksi.

Maailma tarvitsee esimerkkejä oikeasta kristinuskosta. Huomaten tosiasian, että ne, jotka väittävät olevansa Kristuksen seuraajia ovat epäuskovalle maailmalle tarkkailun kohteena ja tämän pitäisi vakuuttaa heitä pitämään lähempi yhteys Jumalaan. He eivät voi jättää päivääkään, jolloin eivät luottaisi elävään uskoon Israelin Jumalassa. Voidakseen olla valona maailmalle, heillä pitää olla selvä valo vanhurskauden Auringolta, joka aina paistaa heidän yllä. Heidän pitää muistaa aina, että heidän edessä on maailma makaava pimeydessä ja kuoleva tiedon puutteesta.

Kun Jumalan kansa erottuu täydellisesti pahasta, niin, että antaisi paratiisin valon loistaa heidän yllään runsaasti, ja loistamaan maailmaan päin, silloin he tulevat olemaan kuin koskaan aikaisemmin Jesajan ennustuksen täyttymys, jossa Jumalan jäännösseurakunnan palvelijalle on ilmoitettu viimeisinä päivinä: “Kansat vaeltavat sinun valkeuttasi kohti, kuninkaat sinun koitteesi kirkkautta kohti. Nosta silmäsi, katso ympärillesi: kaikki nämä ovat kokoontuneet, tulevat sinun tykösi; sinun poikasi tulevat kaukaa, sinun tyttäriäsi kainalossa kannetaan. Silloin sinä saat sen nähdä, ja sinä loistat ilosta, sinun sydämesi sykkii ja avartuu, kun meren aarteet kääntyvät sinun tykösi, kansojen rikkaudet tulevat sinulle.” Jes. 60:3-5.

Jumalan uskolliset palvelijat pitää etsiä jatkamaan Herran työtä Häneltä määrättyllä tiellä. Heidän pitää yhdistyä suuren Opettajan kanssa, voidakseen

saada päivittäin opetusta Jumalasta. Heidän pitää luottaa Jumalaan hartaassa rukouksessa Pyhän Hengen vuodatuksesta; että voisivat tyydyttää synnissä hukkuva maailman tarpeet. Koko voima on luvattu niille, jotka lähtevät eteenpäin uskossa levittääkseen ikuista evankeliumia. Kun Jumalan palvelijat antavat maailmalle elävän sanoman, raikas kirkkauden valtaistuimelta, totuuden valo tulee loistamaan kuin loistava lamppu saavuttava kaikki maailman kohdat. Niin synnin ja epäuskon pimeys karkotetaan sydämeltä rehellisien ihmisten mielestä kaikkialla maailmassa, jotka etsivät Jumalaa ja ovat onnellisia 'löytämään ja tuntemaan Hänet.'" –*The Review and Herald*, March 31, 1910.

1. Rukouslukeminen – Perjantai, 3.12. 2010

Seurakunta - Jumalan tärkein kohde

Ellen G. White

Jumalan vahva perustus

“Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus.” 1. Kor. 3:11.

“Tälle kalliolle, sanoi Jeesus, ‘minä rakennan seurakuntani’. Jumalan ja kaikkien taivaan olentojen ja helvetin näkymättömän sotajoukon edessä Kristus perusti seurakuntansa elävälle kalliolle. Tuo kallio on Hän itse - Hänen oma ruumiinsa, joka meidän tähtemme on murrettu ja särjetty. Tälle perustukselle rakennettua seurakuntaa helvetin portit eivät tule voittamaan.” A. T. 396.

“Apostolit rakensivat Jumalan seurakunnan Kristuksen laskemalle perustukselle.” A. t. 456.

Perustaminen järjestyminen ja perspektiivi

“Johanneksen, Andreaan ja Simonin sekä Filippuksen ja Natanaelin kutsuminen oli kristillisen seurakunnan perustamisen alku.” A.T. 121.

Kahdentoista opetuslapsen asettaminen merkitsi sen seurakunnan järjestämisen ensi askelta, jonka oli määrä jatkaa Kristuksen työtä hänen poismenonsa jälkeen... Myöhemmin alkuseurakunnan historiassa, kun maailman eri osissa monia uskoviin ryhmiä oli järjestetty seurakunniksi, seurakuntajärjestystä kehitettiin edelleen, jotta säännönmukaisuus ja toiminnan sopusointuisuus saataisiin säilymään. Jokaista jäsentä kehoitettiin tekemään kunnollisesti osansa. Kutakin käskettiin käyttämään viisaasti saamiaan leivisköitä. Muutamille Pyhä Henki antoi erityisiä lahjoja asettaen ‘ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, kolmansia opettajiksi, sitten hän antoi voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita, puhua eri kielillä’ 1. Kor. 12:28. Kaikkien näiden työntekijäryhmien tuli kuitenkin työskennellä

sopusointuisesti.“ A. t. 18, 71.

“Jumalan seurakuntaa ei perustettu inhimillisellä voimalla eikä mahdollilla, eikä sitä niillä voida hävittääkään. Seurakuntaa ei laskettu ihmisvoiman kalliolle vaan Kristukselle Jeesukselle, iankaikkiselle Kalliolle, »ja tuonelan portit eivät sitä voita» (Matt. 16: 18). Jumalan läsnäolo vakauttaa hänen asiansa. Saamme neuvon: »Älkää luottako ruhtinaihin älkääkä ihmislapseen» (Ps. 146:3). »Rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyytenne» (Jes. 30:15). Jumalan suuri työ on perustettu oikeuden iankaikkisille periaatteille» eikä se koskaan raukea tyhjiin. Se etenee voimasta voimaan, »ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot» (Sak. 4:6).” P. k. 411.

Jumala rakastaa seurakuntaansa

“Eikö Jumalalla ole elävää seurakuntaa? Hänellä on seurakunta, mutta tämä on taisteleva seurakunta, eikä voitoista riemuitseva seurakunta... Jumalalla on seurakunta valittu kansa... Kristus samaistaa itsensä kansansa kanssa...” - *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 45, 20.

“Jumalalla on valittu kansa, jonka pitää odottaa Häntä ja uskoa Häneen.” - *The Paulson Collection*, p. 109.

“Jumalan rakkaus seurakuntaansa kohtaan on ääretön. Hänen huolensa omasta perinnöstä on lakkaamaton.” - *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 228.

“Tänä päivänä Isä Jumala rakastaa kansansa niin kuin rakastaa omaa ainutsyntyistä Poikaansa myös. Eräänä päivänä meille tulee se etuoikeus nähdä Hänet kasvosta kasvoihin.” - (Manuscript 103, 1903) *Selected Messages*, book 2, p. 396.

“Taisteleva seurakunta ei ole vielä voitoista riemuitseva seurakunta, mutta Jumala rakastaa seurakuntaansa ja selittää profeetan kautta kuinka Hän torjuu ja vastustaa saatanaa, joka pukee Jumalan lapset kaikkeen mustaan ja häpeän vaatteisiin ja pyrkii jos mahdollista tuhoamaan heidät. Jumalan enkelit varjelevat heitä vihollisen hyökkäyksiltä.” - *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 22.

“Seurakunta on hyvin arvokas Hänen silmissään. Se on lipas, jossa ovat Hänen jalokivensä, tarha, johon Hän tuo laumansa ja Hän kaipaa nähdä sen ilman tahraa tai ryppyä tai jotakin muuta sellaista. Hän valvoo sen yllä sanoinkuvaamattomalla rakkaudella.” - *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 261.

“...Itse Herra laulaen iloitsee seurakunnastansa.” - *Welfare Ministry*, p. 93.

“Kaikkein kallein paikka Herralle on maan päällä Hänen seurakuntansa. ‘Herran osa on Hänen kansansa; Jaakob on perintönsä hallitsija. Hän löysi hänet erämaassa, arossa villimaassa; Hän johdatti häntä ja ohjasi häntä, Hän varjeli häntä kuin silmäteräänsä’. ‘Sen vuoksi niin sanoo Herra Sebaot: Hän lähetti minut kansojen luokse, jotka ryöstivät teitä, sillä jos he koskettivat teitä, he

koskettivat Hänen silmäteräänsä.” - *The Signs of the Times*, July 13, 1904.

Jumalan suuren palkan saaja

“Minä todistan veljieni ja sisarieni edessä, että Jumalan seurakunta, huolimatta siitä kuinka heikko ja puutteellinen on, kuitenkin ainut paikka maan päällä jolle Jumala lupaa Hänen suuren palkansa.” - *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 15.

“...Jumala on kutsunut meitä kuin kansana ollakseen aarre Hänessä. Hän on asettanut itselleen päämäärän, että Hänen seurakuntansa maan päällä olisi täydellisesti yhtä Hengessä ja Herran Sebaotin neuvossa maailman loppuun asti.” (Letter 54, 1908.)

“Ei mitään tässä maailmassa ole niin kallista Jumalalle, kuin Hänen seurakuntansa. Kiivaudella Hän suojelee niitä, jotka Häntä etsivät. - *Selected Messages*, book 2, p. 397.

“Seurakunta, heikkona ja puutteellisena, tarvitsee parannusta, varoituksia ja neuvoja on ainut paikka maan päällä jolle Kristus haluaa antaa palkan.” - *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 49.

“Ihmisten pitää ymmärtää, että Jumala on kärsinyt Golgatalla. Niin Jeesus Kristus, jonka Jumala lähetti maailman pelastamiseksi, puhdisti seurakuntaa omalla verellä. Taivaallisen Prinssin piti kärsiä uskonnon fariseusten käsissä, jotka väittivät, että ovat sivistyneimpiä ihmisiä maan päälle.” - *That I May Know Him*, p. 70.

Pyhän luottamuksen eteenpäin vieminen

“Monilla on sellainen ajatus, että heidän valistuksensa ja vaelluksensa on yksinomaan Kristuksen asia eikä kuulu hänen tunnustetuille seuraajilleen. Jeesus on syntisten ystävä, ja heidän murheensa liikuttaa hänen sydäntään. Hänellä on kaikki valta sekä taivaassa että maan päällä, mutta hän kunnioittaa niitä keinoja, jotka hän on säätänyt ihmisten valistamiseksi ja pelastamiseksi. Hän ohjaa syntiset seurakuntaan, jonka hän on asettanut välittämään valoa maailmalle.” A. t. 94.

“Kun Jeesus lähti taivaaseen, hän jätti seurakunnan ja sen tehtävä kuin pyhä luottamus Hänen seuraajallensa. Seurakunnan työtä ei tule jättää vain saarnaajalle vai muutamille johtajille. Jokaisen jäsenen pitää tuntea että on pyhässä liitossa Herran kanssa ja työskennellä parhaalla tavalla Hänen työssään joka aikana ja joka tilanteessa. Jokaisella pitää olla osa työstä, joku kuorma kannettavaksi. Jos kaikki jäsenet tuntuivat henkilökohtaisen vastuun, hengellisissä asioissa olisi paljon enemmän menestystä. Vakava ja tärkeä tehtävä, joka on heidän päällensä velvoittaa heitä etsimään voimaa ja armoa Jumalalta. Seurakunnan todellinen luonne näkyy ei tunnustamisen kautta, joka se tekee, eikä nimien perusteella, jotka ovat kirjoitetut sen kirjassa, vaan se mitä

se tekee Herran puolesta, sen uskollisten lähetystyöntekijöiden perusteella. Henkilökohtainen, itse kieltäytyksen ponnistelu saa aikaan enemmän Kristuksen asian hyväksi, kuin seremonioita ja uskonnon kautta.” –*Gospel Workers*, p. 200.

Meille on uskottu pyhä työ

“Kristuksen seurakunta on perustettu palvelusta varten?” –*The Ministry of Healing*, p. 148.

“Jumala on asettanut seurakunnan välikappaleekseen pelastamaan ihmisiä. Se järjestettiin palvelemaan, ja sen tehtävänä on evankeliumin vieminen maailmaan. Jumalan suunnitelmana on alusta asti ollut, että hänen seurakuntansa tulee heijastaa maailmalle hänen täyteyttään ja ylenpalttisuuttaan. Seurakunnan jäsenten, jotka hän on kutsunut pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa, tulee ilmentää hänen kunniaansa. Seurakunta on Kristuksen armon rikkauden varastopaikka, ja seurakunnan kautta tulee Jumalan rakkaus lopullisesti ja täysin jopa »taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon» (Ef. 3: 10).” A. t. 11.

“Jokaisen seurakunnan jäsenen pitää toimia jossakin tehtävässä Herralle. Jotkut eivät voi tehdä niin paljon kuin toiset, mutta jokaisen pitää tehdä oma osansa, voidakseen paeta sairautta ja stressiä, jotka paisuvat maailmassamme. Monet olisivat valmiit tekemän työtä, jos joku opettaisi heitä, miten voivat aloittaa. Heitä pitää opettaa ja rohkaista.” –*The Ministry of Healing*, pp. 148, 149.

“Hetimit, kun seurakunta on perustettu, saarnaajan pitää lähettää jäsenet työhön. Heitä pitää opettaa miten voivat työskennellä menestyksellä. Käyttäköön saarnaaja enemmän ajastansa opettamiseen, kuin saarnaamiseen. Opettakoon hän jäseniä miten voivat levittää tietoa, jota ovat oppineet.” –*Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 20.

“Veljet ja sisaret, jotka kauan olette väittäneet, että uskotte totuuteen, kysyn teiltä vuorotellen, yksi toisensa jälkeen: Onko tapanne sopusoinnussa valomme kanssa ja taivaasta lahjoitettujen etuoikeuksien ja mahdollisuuksien kanssa? Tämä on vakava kysymys. Vanhurskauden aurinko on noussut seurakunnan yli ja sen tehtävä on loistaa. Jokaisella sielulla on etuoikeus kasvamaan. Ne, jotka ovat yhdistetty Kristuksen kanssa kasvavat armossa ja tiedossa Jumalan Pojasta, siihen asti kun täyttävät miesten ja naisten täydellisen mitan. Jos kaikki, jotka väittävät, että uskovat totuuteen käyttäisivät kykyjensä ja mahdollisuudet, oppimaan ja työskentelemään, he olisivat vahvoja Kristuksessa. Riippumatta minkälainen ammatti heillä on, riippumatta ovatko maanviljelijöitä, mekaanikkoja, opettajia tai saarnaajia, jos he olisivat täydellisesti antautuneet Jumalalle, he olisivat tehokkaita työntekijöitä Herralle.” –*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 423.

“Taivaalliset sanansaattajat tekevät työtänsä, mutta mitä itse asiassa he tekevät? Veljet ja sisaret, Jumala kutsuu teitä käyttämään aikanne hyväksi. Tulkaa lähellä Jumalaa. Tuokaa esille lahja joka on teissä. Käyttäköön ne, joilla on ollut mahdollisuus tutustua uskomme kanssa tiedon jonkun tarkoitukseen.” – *Historical Sketches*, p. 288.

“On työtä, joka pitää suorittaa niiden puolesta, jotka eivät tunne totuutta samalla tavalla, kuin oli tehty sinun kanssasi, kun olit pimeydessä. On liian myöhä nukkua, on liian myöhäistä olla laiskoja. Herra on antanut työtä jokaiselle. Menkäämme eteenpäin, eikä taaksepäin. Haluamme päivittäisen vihkiytymisen. Haluamme, että Jumalan rakkaus pulppuaa sydämessämme, voidaksemme olla välikappaleita, monien sielujen pelastamiseksi.” –(*The Review and Herald*, June 10, 1880) *Christian Service*, pp. 90, 91.

“Vain työn kautta voi levittää hyvät pelastuksen sanomat, että olemme lähellä Vapahtajaa.” –*The Ministry of Healing*, p. 102.

Työskentelevät seurakunnat ovat siunatut seurakunnat

Jokainen seurakunnan jäsen on vastuussa uskotuista talenteista ja että kantaisi vastuutta, häntä pitää opettaa ahkerasti, kärsivällisesti ja Kristuksen Hengessä. Suurin osa tästä työstä kuuluu saarnaajalle, mutta usein on niin huonosti tehty, että ei voi olla vastaanotettu Jumalalta, tai täyttää Hänen päämääränsä. Talenttia pitää kehittää voidakseen luovuttaa korkeimman tehtävä henkilökohtaisesti seurakunnan jokaiselle jäsenelle. Kun seurakunnat tulevat eläviksi, työskenteleviksi seurakunniksi, Pyhää Henkeä annetaan Heille heidän hartaiden rukouksiensa vastauksena. Silloin Jumalan sana totuudesta jälleen syntyy kiinnostusta, ja sitä tutkitaan kuin ilmoitus taivaan kartanoista. Jokainen innoituksen ilmoitus, Kristuksesta täyttää suuremman osan sieluista, niillä, jotka rakastavat Häntä. Kateus, mustasukkaisuus ja epäilyt lakkaavat. Raamattu tulee oleman arvokkaampi, kuin taivaasta lähetetty. Sen tutkiminen rikastaa mielemme ja sen totuudet antavat nautinnon sielullemme. Jumalan lupaukset, jotka nyt toistuvat, ihan kuin sielu ei koskaan ole kokenut Hänen rakkauttansa syttyivät sydämen alttarilla ja palavina sanoina lähtevät Jumalan sanansaattajien suusta. Silloin sielujen kanssa heillä on harras kaipaus, jota ei voi hylätä. Silloin taivaan ikkunat avautuvat Ehtoosadetta varten. Kristuksen seuraajat yhdistyvät rakkaudella.” –*The Review and Herald*, February 25, 1890.

“Jokainen todellisesti kääntynyt sielu on hartaasti haluava tuomaan muitakin synnin pimeydestä Kristuksen vanhurskauden ihmeelliseen valkeuteen. Jumalan Hengen suuri vuodatus, joka valaisee sen kirkkaudella koko maailmaa, ei tule siihen asti kun meillä ei ole pyhitetty ihmisiä, jotka tietävät kokemuksesta, mitä tarkoittaa olla työntekijänä yhdessä Jumalan kanssa. Kun meillä on täydellinen, kokosydämeistä antautuminen Kristuksen palvelukseen, Jumala tunnustaa tämän tapauksen vuodattamalla Pyhän Henkensä ilman mitan; mutta tämä ei tule

tapahtumaan, ennen kuin seurakunnan suurin osa on työntekijöinä yhdessä Jumalan kanssa. Jumala ei voi vuodattaa Henkeänsä ennen kuin, itsekkyyden ja omien halujen tyydyttäminen tulee ilmi niin selvästi; siihen asti kun mieli vallitsee siihen, sanoilla esitetty, se kaikuisi kuin Kainin vastaus 'olenko minä veljeni vartija?'” –*The Review and Herald*, July 21, 1896.

“Kristus on luvannut seurakunnalleen Pyhän Hengen lahjan, ja tämä lupaus kuuluu meille yhtä hyvin kuin ensimmäisille opetuslapsillekin. Mutta se on annettu ehdoilla, kuten kaikki muutkin lupaukset. Monet uskovat tämän lupauksen ja tunnustavat omistavansa sen itselleen, he puhuvat Kristuksesta ja Pyhästä Hengestä, mutta se ei heitä hyödytä. He eivät alistu sieluaan Jumalan voiman ohjattavaksi ja hallittavaksi. Me emme voi käyttää Pyhää Henkeä. Hengen on käytettävä meitä. Pyhän Hengen välityksellä Jumala vaikuttaa kansassaan »sekä tahtomisen että tekemisen, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi». Fil. 2: 13. Mutta monet eivät alistu tähän, vaan he haluavat suoriutua omin neuvoin. Sen vuoksi he eivät saa tätä taivaallista lahjaa. Henki annetaan vain niille, jotka nöyrästi odottavat Jumalaa saadakseen Häneltä armoa ja voimaa. Jumalan voima odottaa heidän pyyntöään ja vastaanottamistaan. Kun tämä luvattu siunaus uskossa omistetaan, se tuo kaikki muut siunaukset mukanaan. Se on annettu Kristuksen armon runsauden mukaan, ja Hän on valmis antamaan jokaiselle sielulle niin paljon, kuin se pystyy ottamaan vastaan.“ A:T. 651.

Uskollisuus, työ ja voitonriemu

“Kristus on antanut seurakunnallensa ihan riittävästi mahdollisuuksia, saadakseen runsaan kunnian sadon, Häneltä ostettu ja puhdistettu perinnön kautta. Seurakunta ja sille lahjoitetun Kristuksen vanhurskauden mukaan on Hänen varastopaikkansa, jossa Hänen laupeutensa, rakkautensa ja armonsa rikkaus tulee täydellisenä kuvana. Hänen lakkaamaton rukouksensa julistus, että Isän rakkaus meitä kohtaan on suurempi, kuin Häntä kohtaan, ainut syntyistä Poikaansa kohtaan, ja että me tulemme olemaan siellä, missä Hän on, ikuisesti yksi Kristuksen ja Isän kanssa on ihme ja suuri ilo taivaalle. Hänen Pyhä Henkensä lahja, runsas ja täydellinen pitää olla Hänen seurakunnalleen kuin ohjaava tulinen muuri, jota helvetti ei voi voittaa. Heidän tahrattomassa puhtaudessa ja täydellisyydessä, ilman ryppyä, Kristus katsoo kansaansa kuin palkkana Hänen kärsimyksistensä, nöyryytymisensä ja Hänen rakkautensa ja kunniansa toteutumista - Kristus, suuri keskus, josta lähtee kaikki kirkkaus. 'Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!'” –*Sons and Daughters of God*, p. 356.

“On vain yksi seurakunta koko maailmassa, joka nykyaikana seisoo välirikko paikalla ja rakentaa uudelleen vanhat paikat...” –*The Faith I Live By*, p. 305.

“Ne, jotka kuulevat ja tottelevat, kulkevat turvallisilla poluilla, taivaallisen Isän suojassa. Kristuksen voiman kautta he ovat voittajia jokaista vihollista vastaan. Ne, jotka suorittavat uskollisesti itse kieltämisen palveluksen Jumalalle, ovat siunaukseksi heidän yhteydessä, kuin heidän työnsä uskollisuudessa Jehovalle. Kaikki, jotka rakastavat Jeesusta tutkivat kirjoituksia, voidakseen tietää ja totella Hänen tahtoansa. Kristus tulee olemaan heille ensimmäinen apu hädän aikana; koska Jumalan voima on luvattu vanhurskaille. Hän täyttää lupauksensa kaikille, jotka ovat uskollisia Hänelle. Kristus voittaa, Hänen lapsiensa voitoissa; sen vuoksi valmistakaa Hänelle tie, voidakseen vuodattaa runsaita lahjoja seurakunnallensa.” –*The Review and Herald*, April 8, 1902.

“Seuraten hyvää, armo, vanhurskaus ja Jumalan rakkaus osoitettu seurakunnassa, maailmalla pitäisi olla Hänen luonteensa edustaja. Ja sen jälkeen kun tällä tavalla Jumalan laki on tullut esille elämässä, jopa maailma tulee ymmärtämään, että ne, jotka pelkäävät, rakastavat ja palvelevat Jumalaa, heillä on korkeampi asema maailmassa, kuin kaikilla muilla. Jumala katsoo jokaiseen lapsensa puoleen, Hänellä on suunnitelma jokaiselle. Hänen päämääränsä, ne, jotka vaeltavat Hänen pyhien ohjeittensa mukaan, olemaan erinomaisesti ihmisiksi.” –*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 12.

“Jumalalla on uskollisia ihmisiä maan päällä. Jumalan kallisarvoista joukkoa ei voi tunnistaa ja laskea. Nyt he ovat piilossa, mutta kolmenenkelin sanoman julistaminen tuo heitä valoa päin.” –(Letter 254, 1899) *Manuscript Releases*, vol. 20, p. 10.

“Loppu on lähellä, tulee kuin varas, huomaamatta, kuin varkaan hiljainen lähestyminen yöllä. Älköön Jumala salliko meidän nukkua vielä kun toiset, vaan valvoa ja rukoilla. Pian totuus voittaa kirkkaudessa ja ne, jotka nyt valitsevat olemaan työntekijöitä Jumalan kanssa, voittavat yhdessä Hänen kanssaan. Aika on lyhyt, yö lähestyy, jossa kukaan ei voi tehdä työtä enää.” –*Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 135. Amen.

“Vapahtajan antama tehtävä sisältää kaikki seuraajat ajan loppuun asti. Kaikille, joille taivaallinen innoitus on tullut, on uskottu evankeliumin palvelus. Kaikki, jotka saavat elämän Kristuksesta, pitää työskennellä heidän lähimmäistensä pelastuksen puolesta. Tämän päämäärän vuoksi seurakunta on perustettu ja kaikki, jotka ottavat päällensä tämän pyhän lupauksen ja sen mukaan tulevat Kristuksen työtovereiksi.” *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 466.

2. Rukouslukeminen – Sapatti, 4.12. 2010

Maalliset voimat eivät voi voittaa Jumalan seurakuntaa

Parmenas Shirima, Tansania

“Aikojen lopussa on Herran temppelin vuori seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, kukkuloista korkeimpana, ja kaikki pakanakansat virtaavat sinne. Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: ”Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin, että hän opettaisi meille teitänsä ja me vaeltaisimme hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki, Jerusalemissa Herran sana.” Jes. 2:2, 3.

Jokainen kristitty, joka rakastaa Jumalaa on hyvin kiinnostunut asioista, jotka koskevat Hänen seurakuntaansa. Jumalan sana ja ennustukset osoittavat selvästi, että Hänellä on seurakunta - yksi ainut seurakunta, joka on aina ollut saatanan hyökkäyspisteinä. Kun seuraamme historiaa luomisesta alkaen meidän päiviimme asti, saamme huomata, että paholainen on ryhtynyt tuhoavaan sotaan päämääränä hävittämään seurakunta. Mutta Herramme mahtava puolustus on tehnyt vihollisen suunnitelmat tyhjäksi. Hänen suuren päämäärän ja lupauksen mukaan, Jumalan käsi on suojellut “tuonelan portit” siitä, että voittaisivat Hänen kansansa. Matt. 16:18.

Hänen sanansa kertoo, että siitä lähtien, kun suuri vihollinen on poistettu taivaalta, hän on käyttänyt jokaisen tuhoavan keinon, hävittääkseen seurakunnan. “Ja kun lohikäärme näki olevansa heitetty maan päälle, ajoi hän takaa sitä vaimoa, joka oli poikalapsen synnyttänyt.” Ilm. 12:13. Katsokaamme tätä suurta taistelua, voidaksemme saada kuvan siitä, mitä vastaan Jumalan seurakunta seisoo nykyisin ja mitä vastaan tulee seisoa tulevaisuudessa. Seuraavat innoitetut lausumat esittää kysymyksen tärkeys: “Langennut maailma on muuttunut suurien konfliktien taistelulentäksi josta maailmankaikkeus ja maalliset voimat ovat todistajana. Se oli näytetty paikaksi, jossa suuri taistelu hyvän ja pahan välillä ja tuonelan ja paratiisin välillä tapahtuu. Jokainen inhimillinen olento esittää osaa tässä konfliktissa. Kukaan ei voi seisoa neutraalisella maaperällä.” –(Manuscript 56, 1899) *Lift Him Up*, p. 253.

Määritelmä seurakunnasta

“Seurakunta’ hengellisessä mielessä on kokonaisuus uskovista Kristuksessa, jotka tunnustavat ja elävät tämän uskon mukaan ja ovat yhdistetty yhteen. Se sisältää kaikki uskovat maan päällä ja sitä kutsutaan maailman seurakunnaksi. Lisäksi termi ’seurakunta’ kuuluu myös paikkalaisseurakuntaan.” –*Church Manual*, p. 15.

Tämä määritelmä on sopusoinnussa Kristuksen opetuksen kanssa, että tulee oleman “yksi lauma ja yksi paimen.” Matt. 10:16. Myös apostoli Paavali sanoo: “yksi ruumis ja yksi henki, niin kuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte; yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa.” Ef. 4:4, 6.

Opi, että kaikki kristityt seurakunnat ja ryhmät muodostavat Jumalan

seurakunnan on epäraamatullinen ja on väärä. Tämä on hyvin suunniteltu, saatanallinen petos, johdattamaan ihmisten mielet pois oikeasta Raamatun opetuksesta, että Jumalalla on yksi erikoinen seurakunta, jonka voi tunnistaa seuraavien tuntomerkkien perusteella:

- Se pitää Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon Ilm 14:12.
- Saarnaa kolmenenkelin sanoman ja pitää seitsemättä päivää - sapattia pyhänä. Ilm. 14:6-11.
- Sitä tukee yksimielisyys uskossa, opettaen ajankohtaisen totuuden periaatteet, niin kuin ne on esitetty Raamatussa ja Profetian Hengessä. Ilm. 12:17.
- Se paneutuu terveys- ja pukeutumisuudistuksen tärkeyteen, joka tukee hengellisen, mielen ja fyysiset voimat jokaisella ihmisellä Jumalan kunniaksi. 1. Kor. 10:31; Kol. 3:17.
- Kohottaa korkeamman moraalintason, Kristus meidän vanhurskaudemme sanoman kautta. Room. 3:23-26; 5:1, 2; Ef. 2:5-10.
- Se vastustaa osallistumista sotaan ja maailman politiikkaan, joka on Jumalan lakia vastaan. Joh. 17:14-17.
- Se saarnaa mitä tahansa ekumeenista liittoa vastaan, tai yhdistyminen langenneiden seurakuntien kanssa, kauppalisiä yhdistyksiä, tai riippumattomien adventistien tai muiden ryhmien kanssa. Se tekee sitä tietoisesti, ottaen huomioon tiedosta, vastuunalaisuudesta ja eduista, jotka Jumala on uskonut seurakunnallensa. 1. Piet. 2:9, 10; 2. Kor. 6:14-18.

Yllä olevat tuntomerkit ovat hengellisen voiman lähde Jumalan kansalle ja samana aikana ovat tehokkaita aseita suuren vihollisen hyökkäyksiä vastaan.

“Jumalalla on seurakunta maan päällä, joka nostaa poljetun lain ja esittää maailmalle Jumalan Karitsan, joka otti pois maailman synnit... On vain yksi seurakunta koko maailmassa, joka nykyaikana seisoo välirikko paikalla ja rakentaa uudelleen vanhat paikat... Olkaamme varovaisia, älkäämme nostako ääntämme yksinomaan niitä vastaan, jotka täyttävät jäännöskansan tuntomerkit, joka pitää Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon, joka kohottaa uskonperiaatteet näinä viimeisinä päivinä. Jumalalla on määrättyjä ihmisiä, seurakunta maan päällä, jolla on valta opettaa totuutta ja astua Jumalan lain puolelle.”– *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 50, 58.

Aseita, joita paholainen käyttää, hyökätessään Jumalan seurakunta vastaan

Saatanalla on monia keinoja ja tehokkaita aseita, joiden avulla hän hyökkää seurakuntaa ja sen kannattajia vastaan. Täällä mainitaan muutamia, joita hän on käyttänyt menestyksekkäästi saadakseen kiinni uhrinsa:

- Yleinen luopumus - poikkeaminen Jumalan laista. Hebr. 3:12, 13; 1. Joh. 3:4.
- Rahanhimo, kerskaus, ylpeys, Jumalaa pilkkaaminen, tottelemattomuus, tyytymättömyys, totuuden halveksimista, rakkaus Jumalaa ja lähimmäistä kohtaan on hävinnyt, anteeksianto puuttuu, panettelu, itse hillitseminen puuttuu, karkeus, hyvää halveksiminen, kavaluus, jonkun jumalisuuden ulkokuoren ottaminen, mutta samanaikaisesti kieltää Hänen voimansa. 2. Tim. 3:2-5.
- Vaino, vastoinkäymisiä ja kaikkinaisia ahdingon keinojen käyttäminen 2. Tim. 3:11, 12.
- Seksuaalinen epämoraali, joka on tämän sukupolven kirous. 1. Tess. 4:3-6.
- Konflikti seurakunnassa, työpaikalla, kotona ja yhteiskunnassa. Jaak. 4:1, 2.
- haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset Gal. 5:19-21.
- huorin tekijät, epäjumalanpalvelijat, homoseksualismi, sodomia, varkaat, ahneet, juomarit, pilkkaajat. 1. Kor. 6:9, 10.
- ulkokultaisuus ja teeskentely. Juud. 4.
- farisealainen ylpeys ja kiittämättömyys, epärehellisyys ja formalismi. Matt. 23:13, 15.
- röyhkeitä syntejä. Ps. 19:13, 14; 5. Moos. 17:12, 13.
- maailmallinen muoti, kaunistuminen ja koruja, kalliita vaateita. Jes. 3:16-24.; 1. Tim. 2:9, 10.
- Harhaoppeja, kapina seurakunnan järjestyksen ja organisaatiota vastaan. Ef. 4:14.

Kuten näimme yllä olevissa Profetian Hengen lainauksista, jokainen on suuren taistelun mukaan hyvän ja pahan välillä, Kristuksen ja saatanan välillä. Yksi kohta, joka yleensä ei ole vakavasti tutkittu on, että kun teemme päätöksiä ja päätämme tehdä jotakin, monet meistä yleensä tavalla tai toisella ovat aktiivinen puoli vihollisen puolella, asettuen kaikkivaltiaan Jumalan esitetyn tahdon ja Hänen seurakuntaansa vastaan. Kun rikomme Hänen käskynsä, tai teemme yhdenkin synnin niistä, jotka on mainittu täällä - niin kauan ennen kuin teemme parannuksen, tunnustamme ja etsimme Jumalaa koko sydämeistämme, toki olemme Jumalan vihollisia, käyttäen saatanallisia tapoja.

Mahtava vakuus suojeleksesta

“Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi

antaa teille valtakunnan.” Luuk. 12:32.

“Meidän pitää muistaa, että seurakunta on heikko ja puutteellinen ainut paikka maan päällä jolle Jumala lupaa suuren palkkansa. Hän valvoo aina sen yllä huolella ja vahvistaa sitä Pyhällä Hengellensä.” - (Manuscript 155, 1902)

“Luovuttakaa itsenne Jumalan johdatukseen. Pitää opettaa Hänen seurakuntansa. Huolimatta sen heikkoudesta ja puustellisuudesta, kuitenkin se on Hänen korkea arvoinen paikka.” - (Letter 279, 1904) *Selected Messages*, book 2, p. 396.

“Ei mitään maan päällä ole niin rakasta Jumalalle kuin Hänen seurakuntansa. Mitään ei ole niin kiivaasti ja huolella varjeltu. - *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 42.

“Kristuksen seurakunta on Jumalan keino levittämään totuutta; se on tuettu Häneltä erikoista työtä varten, ja jos on uskollinen Jumalalle, tottelevainen Hänen käskyilleen, siellä on jumalallisuuden erinomainen voima. Jos se kunnioittaa Israelin Herraa Jumalaa, ei olisi voimaa olemassa, joka vastustaisi sitä. Jos se on uskollinen palveluksessaan, silloin vihollisen voimat eivät pystyisi voittamaan sitä, niin kuin akana ei pysty myrskyä vastaan.” - *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 11.

“Herralla on määrätty keinot ja seurakunta, joka on kestänyt vainoja, taisteluja ja pimeyttä. Jeesus rakastaa seurakuntaa ja uhraisi itsensä sen edestä ja Hän hioo sen, puhdistaa, jalostaa ja kohottaa sen, seisokseen lujana maailman turmelevan vaikutuksen keskellä. Jumalalta valittuja miehiä, oli määrätty valvomaan kiivaalla huolella, valveilla, ettei mikään saatanan paha suunnitelma vahingoittaisi seurakuntaa, vaan seisomaan maailmassa ja saarnamaan Jumalan kunnia ihmisille.” - *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 52, 53.

“Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Kunniaksensa hän on lähettänyt minut pakanakansojen luokse, jotka ovat teitä saalistaneet. Sillä joka teihin koskee, se koskee hänen silmäteräänsä.” Sak. 2:8.

Ei ole syytä pelätä

“Ei ole syytä pelätä tulevaisuuden vuoksi, jos emme unohda tietä jolle Jumala on johdattanut meidät ja Hänen opetuksensa menneisyyden historiasta.” - *Life Sketches of Ellen G. White*, p. 196.

Menneisyys vahvistaa varmuuttamme tulevaisuuteen. Tarkkuus, jolloin jokainen ennustus toteutuu tai toteutuu meidän ajanamme, vakuuttaa meille, että ennustukset, jotka kuuluvat tulevaisuuteen myös toteutuvat aivan varmasti. Ne ihmeelliset varjeluksen keinot, joilla Herra on suojelut ja johdattanut kansaansa kaikkina aikakausilla, tehtäneen tyhjäksi pahojen voimien suunnitelmat, osoittaa, että nykyinen seurakunta johdattaa eteenkinpäin, siihen saakka kun se pian muuttuu voitosta riemuitsevaksi seurakunnaksi. Se käy läpi

tasauttamisen ja karsinnan ankaran prosessin.

Ennen viimeistä pelastuksemme suurta päivää tästä maailmasta ja ennen koetuksemme loppua, kun ihmiset voivat vielä ottaa vastaan evankeliumin lahjat, seuraavat ennustetut tapahtumat toteutuvat: 144 000 sinetöiminen, Ehtosateen vuodattaminen, “voimakkaan huudon” kaikuminen, seulominen, sunnuntai lain pakottaminen, Jumalan työn päätyminen ja koetuksen lopun, jota seuraavat seitsemän vitsausta. Tämä ei tarkoittaa sitä, että nämä tapahtumat pitää tapahtua aivan tässä järjestyksessä kuin mainittiin. Jotkut niistä voivat toteutua samanaikaisesti. Näiden tapahtumien aikana Jumalan kansa tulee olemaan vakavasti koeteltu ja testattu.

Nämä tapahtumat aiheuttavat aikaista ahdistusta ja vainoa. Ilmestyskirjassa 13:11-17 on annettu ennustus vainosta, joka tulee tapahtumaan ennen koetuksen loppua ja sunnuntain lain pakottamista; sen jälkeen se tulee vaikeammaksi, erityisesti Jaakobin ahdistuksen aikana.

“Sen tähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaa mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.” Hebr. 12:1, 2.

Jumalan kansa (1. Piet. 5:6-10; Jak. 4:7, 8) vahvistetaan jos:

- Pitää hänen pyhää lakinsa 5. Moos. 4:5-8.
- Osoittaa vilpittöntä rakkautta Hänen tahdolleen 5. Moos. 6:4, 5; Mark. 12:30
- Uskollinen ja rehellinen Häntä kohtaan Joh. 4:24; Ef. 6:16.
- Vihkiytyy ja sitoo itsensä Häneen Ef. 6:13, 14.
- Valvova ja ahkera todistamassa Hänestä Ef. 6:8.
- Rukoilee ja mietiskele aina 1. Tess. 5:17, 18; Ef. 6:18.

Meidän pitää muistaa, että sodassa saatanan kanssa, meidän pitää käyttää taivaalliset aseet. Jeesus taistelussa saatanan kanssa ei koskaan käyttänyt vihollisen aseita, tai jotain toista asetta, joka ei ole hengellinen. Hän taisteli saatanan kanssa taivaassa, erämaassa ja Golgatalla. Jokaisessa taistelussa hän voitti, mutta minkälaisia aseita Hän käytti voittaakseen hänet? Vastaus on: Jumalan sanaa, rukous ja armonsanoja. Hän sanoi myös: “Tapahtukoon!”. Meidän pitää harjoitella käyttämään taivaallisia sanoja ja käyttää niitä meidän hengellisessä taistelussa. Tämä antaisi meille ratkaisevan voiton saatanaa vastaan. Voimme varmana lausua yhdessä profeetan kanssa sanat kuningas Joosafatille: “Kuunnelkaa, kaikki te Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat ja sinä kuningas Joosafat. Näin sanoo teille Herra: Älkää peljätkö älkääkään arkailko tätä suurta joukkoa, sillä sota ei ole teidän, vaan Jumalan. Mutta silloin ei ole

teidän asianne taistella. Astukaa esiin, seisokaa ja katsokaa, kuinka Herra pelastaa teidät, Juuda ja Jerusalemi. Älkää peljätkö älkääkä arkailko; menkää huomenna heitä vastaan, ja Herra on oleva teidän kanssanne.” 2. Aikak. 20:15, 17.

Vaino ja suuri seulominen

“Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi.” 2. Tim. 3:12.

“Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta. Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä.” Matt. 5:10-12.

“Silloin täyttyvät kirjaimellisesti Paavalin sanat: »Kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi.» 2 Tim. 3:12. Kun totuuden puolustajat kieltäytyvät kunnioittamasta sunnuntai-lepo-päivää, heitetään muutamia heistä vankeuteen, toisia ajetaan maanpakoon ja joitakuuta kohdellaan orjina. Inhimilliselle ymmärrykselle tämä kaikki näyttää nyt mahdottomalta. Mutta kun Jumalan hillitsevä Henki vetäytyy pois ihmisistä ja he joutuvat Jumalan käskyjä vihaavan saatanan hallintaan, ilmenee outoja asioita. Sydän voi olla hyvin julma, kun Jumalan pelko ja rakkaus ovat poistuneet. Myrskyn lähestyessä monet, jotka ovat tunnustaneet uskovansa kolmannen enkelin sanoman, mutta eivät ole tulleet pyhitetyiksi totuuden kuuliaisuuden kautta, tulevat luopumaan uskostansa ja liittymään vastustajiin.” S. t. 592.

“Voimakas järkkäminen on alkanut, ja se on jatkuva. Jokaisen, joka ei asetu rohkeasti ja järkkymättömästi totuuden puolelle, jokaisen, joka ei uhraa Jumalalle ja hänen asialleen, tulee tuo järkkäminen ravistamaan pois.” H. k. 58.

“Seurakunnan jäsenet koitellaan erillään ja testataan. He joutuvat tilanteisiin, joissa heidän on pakko todistaa totuudesta. Monet joutuvat todistamaan neuvostojen ja oikeuden edessä, todennäköisesti erikseen ja yksin... Pian Jumalan lapset koetellaan kauheilla koettelemuksilla, ja monet niistä, jotka näyttävät nyt rehelliseltä ja todelliselta, tulee ilmi, että ovat vain halpa metalli. Sen tilalle, että vahvistuisivat ja kestäisivät kiusauksen, uhkaa ja vahinkoa, peläten he menevät vihollisen puolelle... Ripeästi lähestyvät ne päivät, kun tulee suuri hätä ja hämmennys. Saatana puettuna enkelien puvussa tulee eksyttämään, jos mahdollista, jokaisen valitunkin. Tulee olemaan paljon jumalia ja monia herroja. Jokainen opintuuli tulee puhaltamaan. Ne, jotka ovat kunnioittaneet niin sanottua ’epäluotettavaa tietdettä’ eivät ole johtamassa silloin. Ne, jotka luottivat älykkyyteen, nerokkuuteen tai talentiin, eivät ole korkeassa asemassa. He eivät ottaneet huomioon valoa. Niille, jotka

osoittautuivat kuin epäuskollisiksi ei luovuteta laumanjohtoa. Viimeisessä juhlallisessa työssä on muutamia tärkeitä miehiä. He ovat riippumattomia Jumalasta ja Hän ei voi käyttää heitä. Jumalalla on uskollisia palvelijoita, jotka seulomisen ja koetuksen aikana nähdään.” –*Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 463, 136, 80, 81.

“Minä näin, että nyt olemme koetuksen ajassa.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 429.

“Nyt Jumala seuloo kansaansa, tutkii heidän päämääränsä ja aikomuksiansa. Monet ovat akanoita, ei vehnää, niissä ei ole arvoa.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 51.

“Ne, joilla oli suuri valo ja arvokaita etuja, mutta ne eivät tehneet heitä paremmiksi, syystä tai toisesta lähtevät pois meistä. Saamatta rakkaita totuuteen, he eksyivät vihollisen viettelyksistä ja kiinnittävät huomionsa viettelevien henkiin ja saatanallisiin oppeihin, niin he jäävät pois uskosta. Mutta toisaalta, kun vainon myrsky tulee päällemme, silloin todellinen lammaskuulee hyvän Paimenen äänen. Itse kieltämysponnisteluja tehdään, voidakseen pelastaa kadotettuja ja monet, jotka menivät kauas tarhasta, tulevat takaisin, seuratakseen suurta Paimenta. Jumalan lapset tulevat yhteen ja tulevat kuin yhdistetty rintama vihollista vastaan. Katsoen yleiseen vaaraan, kilpailu ensimmäiselle paikalle loppuu; eikä riidellä kuka on suurin.” –*Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 400, 401.

Ennustetun Uskonpuhdistuksen kokemus Laodikean seurakunnassa

Uskonpuhdistus vuonna 1914 aiheutti suuren seulonnan Adventti seurakunnassa ja se on esimerkki, mitä jäännösseurakunta tulee kokeilemaan tulevaisuudessa.

- Jumalan lapset pitää olla koeteltu, testattu ja todettu; pääkoetus on uskollisuudesta Jumalan käskyille ihmisten käskyjen rinnalla
- Jumalan lapset ovat kykenemättömiä kestämaan koetusta, jos eivät ole kokeneet uudestisyntymistä ja muutosta. Lankeemus, joka oli suvaittu seurakunnassa aiheutti Jumalan lain yleisen rikkomisen.
- Että olisi todellinen ja uskollinen jäännös, josta Jumalan seurakunta muodostuu, ensimmäinen seulomisvaihe Laodikean seurakunnassa sallittiin Jumalalta vuonna 1914; tulos oli 98% luopuivat todellisista uskonperinaateista 2% jäivät uskollisiksi.
- Kuitenkin, siitä lähtien, kun jäännöskansa on taistelussa suuren vihollisen ja hänen agenttien kanssa, ennustus Ilmestyskirjasta 12:17 osoittaa, että lohikäärme on vihastunut jäännöskansalle, vaimon puhtaalle siemenelle, joka on nykyinen seurakunta. Sota päättyy vielä yhdellä seulomisella, ja ne, jotka kestävät, heitä kutsutaan uskollisiksi ja

todeksi.

Tämä johdattaa meitä sinne, missä olemme tänään; on hyvin tarpeellista vihkiytyä ja antautua täydellisesti Jumalalle ajatellen kauheita tapahtumia ja koetuksia, jotka ovat edessämme. Vain täydellinen antautuminen Jumalalle ja jatkuva kasvaminen armossa tulee suojelemaan jokaista suuresta vaarasta maailmassa ja varjेलisi Jumalan pyhitetyt miehet ja naiset yhdistettynä, Kristuksen tuloa varten kirkkaudessa.

Profeetta Aamos ennustaa: “Sillä katso, minä käsken seuloa Israelin heimoa kaikkien kansain seassa, niin kuin seulalla seulotaan: ei jyvääkään putoa maahan.” Aam. 9:9.

Vaikealla hetkellä Jeesus sanoi Pietarille: “Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niin kuin nisuja; mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjäan.” Luuk. 22:31, 32.

Jokainen Jumalan lapsi erikseen ja seurakunta kokonaisuudessa tulee kohtamaan erikoisen uskonkoetuksen. Tämä koetus kutsutaan “järkyttäminen” tai “seulominen”. Se on tapahtunut aikaisemmin, mutta sitä toistetaan viimeisen ajan lopussa. Vihollinen tietää, että hänellä on vähän aikaa, työskentelee suurella vihalla, saadaksean niin paljon, kuin mahdollista tuhottuja sieluja.

Seurakunnan historian viimeisessä vaiheessa, tapahtuu suuri seulominen jäsenien keskellä. Pääsyyt siitä tulee oleman seuraavat:

- Uskonnon laiminlyöminen, välinpitämättömyys ja yleinen lankeemus
- Pelko tulevan sunnuntailain pakottamisesta.
- Epäonnistuminen joiden kuiden kohdalla Kristuksen sanoman suhteen laodikealaisille, joka kutsuu parannukseen, herätykseen ja uskonpuhdistukseen.
- Valitseminen seuramaan vääriä oppeja ja kieroutuneita doktriinia.
- Astuminen vihollisen puolelle.

“Sen tähden, joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea.” 1. Kor. 10:12. Jumalan kansa voittaa. Mutta sitä kokevat vain ne, jotka ovat aitoja ja pyhittänyt itsensä Jumalalle.

“Minä näin muutamien rukoilevan Jumalaa lujalla uskolla ja tuskallisoin huudoin. Heidän kasvonsa olivat kalpeat, ja niissä kuvastui syvä huoli, mikä ilmaisi heidän sisäistä kamppailuaan. Heidän kasvoillaan kuvastui myöskin luja päättäväisyys ja suuri vakavuus. Suuria hikipisaroita valui heidän otsiltaan. Silloin tällöin valkenivat heidän kasvonsa merkiksi Jumalan mielisuosiosta, ja jälleen he saivat saman vakavan, hartaan ja tuskaisen ilmeen.” H. k. 299.

“Saatana tulee tekemän ihmeitä, eksyttääkseen; hän käyttäytyy hallitsevalla voimalla. Saattaa näyttää aivan kuin seurakunta kaatuisi, mutta se ei kaadu. Se kestää siihen asti, kun syntiset Siionissa seulotaan pois - akanat erotettu

arvokkaista jyvistä. Tämä on kauhea koetus, kuitenkin sen pitää tapahtua.” – *Selected Messages*, book 2, p. 380.

Hengellisen tilanteen tutkiminen

“Missä on seurakunnan hengellisyys? Missä on miehet ja naiset täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä? Rukoukseni on puhdista seurakuntasi oi Jumala... Jumala seuloo lapsensa. Hänellä tulee olemaan puhdas ja pyhä seurakunta. Me emme voi lukea ihmisten sydämiä, mutta Jumala on antanut keinoja, voidaksemme pitää seurakunta puhtaana. Turmeltuneet ihmiset eivät voi elää yhdessä Jumalan lapsien kanssa. He ylenkatsovat moitteita ja eivät ole tehneet muutosta. Heillä oli mahdollisuus ymmärtää, että ovat väärällä taistelukentällä. Heillä oli aikaa tehdä parannus virheistänsä; mutta heille oma minä oli liian arvokas, voidakseen kuolla. He ruokkivat sitä ja se kasvoi tukevaksi ja he erosivat Jumalan luotettavista lapsista, jotka Herra puhdistaa itselleen. Meidän kaikkien pitää kiittää Jumalaa, että on löydetty keino seurakunnan pelastamiseksi, mutta Jumalan viha vuodatetaan päällemme, jos nämä turmeltuneet ihmiset pysyvät keskuudessamme.” – *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 99.

“Varastossa Jumalalla on rakkaus, ilo, rauha ja ihana riemuvoitto kaikille, jotka palvelevat Häntä Hengessä ja totuudessa. Ihmiset, jotka pitävät Hänen käskynsä, ovat aina vastuussa palveluksesta. Heidän pitää saada suuri armo ja voima ja paljon tietoa Pyhän Hengen työstä. Mutta monet eivät ole vielä valmiita, saadakseen ihmeellisen Hengen lahjat, jotka Jumala odottaa vuodattaa heidän päällensä. He eivät saavuttaneet korkeampaa ja vielä korkeampaa asemaa saadakseen voimaa ylhäältä, ja vuodettujen lahjojen kautta voidakseen tulla tunnistetuiksi kuin Jumalan erikoiseksi kansaksi, sinetöity hyviä tekoja varten.

“Perusteellinen uskonpuhdistuksen aika on tullut. Kun tämä uskonpuhdistuksen ajan ja rukouksen henki täyttää jokaisen uskovan ja poistaa seurakunnalta eripuraisuuden ja taisteluhengen. Ne, jotka eivät eläneet kristillisessä seurassa lähestyvät toisiansa. Yksi jäsen, joka työskentelee oikealla linjalla johdattaa muitakin yhtyä hänen kanssaan ja olla välittäjänä Pyhän Hengen ilmestykselle. Ei tule sekaannusta, koska kaikki ovat Hengen mielen sovussa. Väliseinät, jotka erottavat uskovan uskovasta poistuvat ja Jumalan palvelijat puhuvat asioista yhtä ja samaa. Herra tulee olemaan yhteistyössä Hänen palvelijansa kanssa. Kaikki rukoilevat myötätunnolla rukouksella, jolla heidän Opettajansa on opettanut: ’tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa.’ Matt. 6.10.” – *Testimonies for the Church*, vol. 8, pp. 247, 248, 251.

Toivoni ja rukoukseni on, että Jumala Hänen armossaan antaisi meille tämän kokemuksen. Aamen

3. Rukouslukeminen – Sunnuntai, 5.12. 2010

Eläviä todistajia maailmassa

Pablo Hunger, Itävalta/U.S.A.

Jeesus nousi kuolleista! Ilolla enkelit ilmoittivat tästä iloisesta tapahtumasta naisille, jotka tulivat haudalle ja uutinen ei saanut jäädä sinne. “Ja menkää kiireesti ja sanokaa hänen opetuslapsillensa, että hän on noussut kuolleista.” Matt. 28:7. Mitä he tekivät? “Ja he menivät kiireesti haudalta peloissaan ja suuresti iloiten ja juoksivat viemään sanaa hänen opetuslapsillensa.” Matt. 28:8. Sama tapahtui myös opetuslasten kanssa, matkalla Emmaukseen. Heti, kun he ymmärsivät, että muukalainen, joka kulki ja puhui heidän kanssaan on Jeesus, he nousivat ja menivät kiireesti Jerusalemiin ja sanoivat opetuslapsille: “Herra on totisesti noussut ylös.” Luuk. 24:34. Kun Jeesus ilmestyi yhdelletoista, Hän sanoi heille: “Te olette tämän todistajat” (Luuk. 24:48) ja he todella olivatkin. Helluntaina apostoli Pietari saarnasi: “Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme.” Apt. 2:32.

Evankeliumin hyvän sanoman levittäminen on juuri tämä, mitä Jeesus kehotti monia ihmisiä tekemään, Hänen toimintansa aikana. Eräs mies, jonka Jeesus paransi ja hän halusi pysyä Hänen kanssaan, Jeesus ei “sallinut vaan sanoi hänelle: "Mene kotiisi omaistesi luo ja kerro heille, kuinka suuria tekoja Herra on sinulle tehnyt ja kuinka hän on sinua armahtanut." Niin hän lähti ja rupesi Dekapolin alueella julistamaan, kuinka suuria tekoja Jeesus oli hänelle tehnyt; ja kaikki ihmettelivät.” Mark. 5:19, 20.

Todellisen todistajan todistus on jotakin, mitä ei voi unohtaa. Tämä on syynä, minkä johdosta henkilökohtaiset kokemuksemme Jumalan kanssa ovat niin vakuuttavia. Tämä on etuoikeus, jonka Jumala on lahjoittanut jokaiselle kristitylle. Kukaan ei voi kieltää sitä, mitä olet nähnyt ja kuulut, vielä enemmän, mitä olet kokenut omassa elämässäsi Jumalan kanssa. Kerro siitä toisille! Jaa se toisten kanssa!

Jumalan kanssa tehty kokemuksen voima

Voimme kuvitella iloisen laulu, joka on laulettu Jumalalle, Hänen voimalla, joka avasi tien punaisen meren läpi, että Hänen kansansa voisi kulkea vapaana, vuosien kestävien kärsimysten ja orjuuden jälkeen ja sen jälkeen laskevat vedet ja upotti Egyptin armeijan! Nyt Israel voi jatkaa matkaansa Kanaanin aivan vapaana! Tämä on unohtamaton kokemus, joka myöhemmin on toistettu ihmisille, lohduttaakseen ja vahvistaakseen heidän uskoansa Kaikkivaltiaaseen.

“Ja te olette itse nähneet kaiken, mitä Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt kaikille näille kansoille, jotka hän on karkottanut teidän tieltänne; sillä Herra, teidän Jumalanne, on itse sotinut teidän puolestanne.” Joos. 23:3. Todistus

Jumalan suuresta työstä on välitetty sukupolvesta toiseen, lohduttaakseen vanhempia ja lapsia, uskoakseen Jumalan mahtavaan voimaan. Muistakaamme vapautusta ja siunausta meidän omassa elämässämme, joka vahvistaa oman ja lastemme uskon. Miten surullista on, että israelilaiset olivat siunatut niin monilla ihmeillä erämaassa, kuitenkin eivät pitäneet arvossa tosiasioita, että olivat todistajina niin monilla ihmeellisillä teoilla; niin tästä sukupolvesta vain Joosua ja Kaaleb pääsivät luvattuun maahan!

Monta kertaa juuri kuin on tapahtunut israelilaisten kanssa, näemme vain rajoituksiamme ja olemme masentuneita. Emme ole valmiita menemään eteenpäin uskossa ja jopa häpeilemme kokemuksistamme Jumalan kanssa. Oppikaamme uskomaan Jumalan johdatukseen koko ajan.

Meidän pitää ottaa huomioon, että uutiset erämaan ihmeistä aiheuttivat suuren pelon kanaanilaisten kansojen keskellä, kun näkivät, miten Jumala johtaa kansaansa. Jotkut, kuin Raab Erikonissa huomasivat Jumalan voiman ja pysyivät Hänen armoansa. Hän sanoi: “Minä tiedän, että Herra antaa teille tämän maan ja että kauhu teitä kohtaan on vallannut meidät ja että kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon teidän edessänne. Sillä me olemme kuulleet, kuinka Herra kuivasi Kaislameren vedet teidän tieltänne, kun lähditte Egyptistä, ja mitä te teitte niille kahdelle amorilaisten kuninkaalle tuolla puolella Jordanin, Siihonille ja Oogille, jotka te vihitte tuhon omiksi. Kun me sen kuulimme, raukesi meidän sydämemme, eikä kenessäkään ole enää rohkeutta asettua teitä vastaan; sillä Herra, teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä.” Joos. 2:9-11.

Jumala kuuli rehellisen tunnustuksen ja määräsi tämän naisen vapautusta. Hänellä jopa oli etuoikeus olla osa Vapahtajan sukua.

Samalla tavalla nykyisin myös monet ihmiset katsovat kaukana ja ihailevat siunauksista, jotka Jumala on vuodattanut päällemme. He haluavat kuulla todistuksemme ja kokea samankaltaisia siunauksia heidän omassa elämässään.

Etsimisessä erikoisia kokemuksia

Kuinka monet ihmiset yrittävät tyydyttää sielunsa janoa, mutta turhaan! Uudelleen ja uudelleen he lankeavat saatanan verkkoon ja joka kerta lankeemus on suurempi ja tuhoavampi. Monet etsivät erilaisen tien ja haluavat kuulla todistusta vapauttamisesta. Sellainen tapaus oli samarialaisen naisen tapaus: “Niin nainen jätti vesiastiansa ja meni kaupunkiin ja sanoi ihmisille: ‘Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt. Eihän se vain liene Kristus?’ Niin he lähtivät kaupungista ja menivät hänen luoksensa.” Joh. 4:28-30, 39. Miten suuri siunaus kaupungin asukkaille oli kuulla samarialaisen kokemus ja hänen kutsunsa! He käyttivät tilaisuutta hyväkseen ja heidän vilpitön halu löytää Vapahtaja toteutui.

Olen varma, että on monta meidän ympärillä, jotka haluavat kuulla jotakin

meidän elämästämme ja saada kutsu tutustua Häneen, joka on tie, totuus ja elämä. Sellainen oli Samarian asukkaiden tapaus, jotka myöhemmin sanoivat: "Emme enää usko sinun puheesi tähden, sillä me itse olemme kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on maailman Vapahtaja." Joh. 4:42.

Chilen maanjäristyksen aikana vuoden 2010 alussa yksi kahdentoista vuoden ikäinen tyttö, joka asui saarella jonkun matkaa sisämaasta kuuli uutisen maanjäristyksestä isoisältä. Kun katsoi ikkunasta, hän näki pieniä veneitä rannalla, jotka oli heitetty vedestä sinne. Viipymättä hän juoksi keskikaupungille ja kaikilla voimilla löi kelloa varoittaakseen lähestyvistä vaarasta. Muutama minuuttia myöhemmin tsunami syöksyi saarelle, mutta monta elämää pelastettiin tytön kiireesti annetun varoituksen ansioilla. Älkäämme laiminlyökö yhtäkään Jumalalta annettua tilaisuutta, jakamaan kokemustamme, joka meillä oli Kristuksen kanssa. Todistuksemme välityksellä voimme auttaa ja pelastaa monta elämää.

He ylistivät Jumalaa

Joka kerta, kun Jeesus vapautti kärsivän synnistä, oli suuri ilo. Ei, ainoastaan hän, joka koki sen ihmeen oli onnellinen, vaan myös kaikki muut, jotka oli todistajana siitä tapahtumasta, iloitsivat yhdessä hänen kanssa. "Silloin hän nousi, otti kohta vuoteensa ja meni ulos kaikkien nähden, niin että kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Tämänkaltaista emme ole ikinä nähneet." Mark. 2:12.

Toisessa tapauksessa, kun Jeesus paransi ihmisen spitaalista, "heidät kaikki valtasi hämmästys, ja he ylistivät Jumalaa; ja pelkoa täynnä he sanoivat: "Me olemme tänään nähneet ihmeellisiä." Luuk. 5:26. Jokainen, joka näkee mitä Jumala tekee, hän tulee reagoimaan samalla tavalla, hän tunnusta ja antaa kunnian Jumalalle. Tämä on syy, jonka edestä kun Johannes Kastaja oli vankilassa ja oli sekaisin Jeesuksen lähetystehtävän suhteen, Jeesus sanoi opetuslapsillensa mennä Hänen luoksensa ja kertoa ihmeelliset asiat, joista he olivat todistajina. Tämä lujitti ja vahvisti heidän uskoansa maailman pelastuksessa. "Niin hän vastasi ja sanoi heille: "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä olette nähneet ja kuulleet: sokeat saavat näkönsä, rammot kävelevät, spitaaliset puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, köyhille julistetaan evankeliumia." Luuk. 7:22.

Välttämätön todistus

Yksi vaikuttavimmista keinoista, jota Jeesus käytti saavuttaakseen pappien koventuneet sydämet oli yhden ihmisen todistus, jonka spitaali oli parannettu. "Ja Jeesus sanoi hänelle: "Katso, ettet puhu tästä kenellekään; vaan mene ja näytä itsesi papille, ja uhraa lahja, jonka Mooses on säätänyt, todistukseksi heille." Matt. 8:4.

Tämän asian suhteen Profetian Henki sanoo: “Samat papit, jotka tuomitsivat spitaalisen karkotettavaksi, vahvistivat hänen parantumisensa. Tämä päätös, joka julistettiin julkisesti ja merkittiin kirjoihin, oli pysyvä todistus Kristuksen puolesta. Ja kun parannettu mies otettiin jälleen Israelin seurakunnan yhteyteen, pappien itsensä vakuuttaessa, ettei hänessä ollut enää merkkiäkään sairaudesta, hän oli itse elävä todistus hyväntekijästään. Iloiten hän toi uhrinsa ja ylisti Jeesuksen nimeä. Papit olivat vakuuttuneita Vapahtajan jumalallisesta voimasta.” A.T. 242.

Voi olla, nykyisin, että ajattelemme samaa, puhua ihmisille Jumalan suurista teoista henkilökohtaisella todistuksella ei anna tuloksia, mutta niin kuin on tapahtunut Jeesuksen aikana, henkilökohtainen todistus on yksi vaikuttavimmista keinoista saavuttamaan ihmisen sydän. Tässä on vain kaksi mahdollisuutta - sanoma on joko otettu vastaan, tai hyljätty - meidän pitää uskoa, että Pyhän Hengen työn kautta kylvetty siemen joissakin sydämissä tulee kantamaan hedelmiä ikuisuutta varten.

Kertoen mitä kätemme ovat koskettaneet

Apostoli Johannes antaa kaksi tärkeintä merkkiä, että todistuksemme voisi olla elävä. “Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta - ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille - minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa.” 1. Joh. 1:1-3. Hänen sanomansa on perustettu moniin kokemuksiin, jotka pitää olla osa meidän henkilökohtaiseen todistukseen.

Se, mitä kuulumme. Apostoli Paavali kirjoittaa, että usko tulee Jumalan sanan kuuntelemisesta Room. 10:17. Tämä tarkoittaa, että ensiksi sanoma pitää julistaa; jos ei puhuta siitä, kukaan ei kuulisi ja tutustuisi siihen. Tieto Jumalan totuudesta pitää välittää erilaisilla saatavilla keinoilla - suullisesti, kirjallisena, e-mailina ja nykyisin jopa SMS - viestinä. Jokaisen meistä pitää jakaa sitä, mitä on oppinut Pyhistä Kirjoituksista, ja meillä on monia keinoja, miten voidaan pitää yhteyttä keskenämme.

Se, mitä olemme nähneet. Se, mitä näemme, usein tekee suuremman vaikutuksen mieliimme, kuin se, mitä kuulemme. Jos kerromme siitä, mitä Jumala on tehnyt muiden ihmisten elämässä, silloin totuus vaikuttaa vielä enemmän: “Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itse kullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.” Room. 1:16.

Se, mitä olemme tarkkailleet. Nähdä ei ole sama kuin tarkkailla. Monta

kertaa pitkän matkan aikana näemme liikennemerkkejä, huomaamattakaan, että olemme nähneet niitä. Mutta kun ihailimme joitakin kukkasia, tarkkailemme Jumalan ihmeelliset luomisteot ja tajuamme Hänen suuren voimansa. Sitten, kun saamme aikaa mietiskelyyn jonkun Raamatun jakeen, saamme ymmärtää sanojen syvyyden ja hengellisyyden ja sanoman kauneuden, niin näemme Jumalaa selvemmin. Tämä johdattaa meitä jakamaan saman ilon ja turvallisuuden, josta Daavid on ilmoittanut: “Yhtä minä rukoilen Herralta, sitä minä pyydän: että saisin asua Herran huoneessa kaiken elinaikani, katsella Herran suloisuutta ja tutkistella hänen temppelissänsä.” Ps. 27:4.

Se, mitä kätemme ovat koskeneet. Se, mikä on suuresta merkityksestä todistamassa, on oma kokemuksemme Jumalan kanssa. Paitsi siitä, mitä olemme kuulleet, nähneet ja tarkkailleet, jakaa toisten kanssa sitä, mitä itse olemme kokeneet ja käsillä koskeneet on jotakin ihmeellistä. Tämä on suuri ilo sille, joka on kokenut sitä todistusta ja samalla se on innoitus niille, jotka kuulevat sen. Jos meillä ei ole ollut henkilökohtaista kokemusta Jumalan kanssa, meidän pitää etsiä Häntä koko sydämeistä hartaalla rukouksella, koska Hän on luvannut: “Etsikää, niin te löydätte.” Matt. 7:7. Välitä tieto totuudesta on suuresta merkityksestä, mutta kertoa omakohtainen kokemus totuuden kanssa tekee vielä suuremman vaikutuksen.

Jumala halua saada henkilökohtaisen yhteyden ja jatkuvan kanssakäymisen jokaisen lapsensa kanssa. Hän haluaa, että tuntisimme Hänen siunauksia elämässämme joka päivä. Älkää antako yhtäkään päivää mennä ohitse ilman sitä, että mietiskelette, mitä olette kuulleet Jumalasta ja mitä Hän on ilmoittanut teille. Miettikää sitä, mitä olette kokeneet ja saaneet Hänen kädestään päivän aikana. Mitä olisi, jos Jumala ei olisi meidän puolellamme? Älkää ajatelko, että tämä tapahtuu automaattisesti, tai on teidän tekojenne tuloksena. Jumalan armo on ollut kanssasi. Hänen käsivartensa on varjellut sinua, ja olkoon Hän kirkastettu siitä!

Pitää tunnustaa, että omassa elämässäni, kun laiminlöin jokapäiväisen kanssakäymisen Jumalaan, minulla ei ollut menestystä. Meidän pitää ottaa aikaa lukea innoitut kirjoitukset ja saada yhteys Jumalan kanssa, ettemme kadota turvallisuuttamme, vaan olla vahvoja ja kohdata jokainen tilanne rauhan mukaan. Todistaja saattaa näyttää vaatimattomalta, mutta hän on suola, joka antaa maun. Se, mitä on valo sille, joka kulkee pimeydessä ja vettä sille, joka on janoinen, niin on todistuksena maailmalle. Käyttäkäämme jokainen mahdollisuus jakamaan Jumalan iloa ja turvallisuutta toisten kanssa.

Ilo todistamisesta

“Mutta me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet.” Apt. 4:20. Miettien suuresta merkityksestä, jolla meidän henkilökohtaisella todistuksella voi olla muiden elämässä, haluan käyttää tilaisuutta rohkaisemaan

teitä kirjoittaa ja kertoa sitä niille, jotka ovat teidän ympärillänne. Lähettäkää se myös Pääkonferenssin keskukselle, voidakseen harkita sitä julkaisemiseksi.

Todistaminen ilman sanoja

Ottakaa huomioon hetkeksi seuraavasta todistuksesta. Fanny Crosby kuuluisa virsien kirjoittaja, joka oli sokea, kävi kerran eräällä lähetysasemalla ja kysyi onko jossakin lapsi ilman äitiä. Hän halusi kuluttaa aikaa hänen kanssaan ja halata häntä. Pieni orpolapsi lähestyi häntä ja hän laittoi kätensä hänen päälle ja lempeästi suuteli häntä. Kun hän jätti tämän paikan kirjoitti hän ihanan virren: “Pelasta hukkuvat.” Eräänä päivänä, kun Ira Sankey lauloi tämän virren Saint Louisissa, eräs mies kuulijoista nousi ja sanoi: “Minä olen se poika, jota Fanny Crosby suuteli sinä iltana. Milloinkaan en voinut unohtaa hellien käsien vaikutusta ja hänen sydämen lyönnistä, täynnä rakkautta hylättyjä lapsia kohtaan, ja minä tulin kristityksi, niin kuin hän neuvoi minua.”

Rakkaat veljet ja sisaret, joka hetki me todistamme yhteydestämme Jumalan kanssa, jopa ilman sanoja. Tärkeä on vain kokea käytännöllinen siunaus elämässä Herran kanssa. Hetket yhdessä Jumalan ja Hänen sanansa kanssa lisääntyvät ja vahvistavat meitä kun kerromme mitä olemme tarkkailleet ja koskeneet. Muistakaa, että monet ihmiset ottavat Jumalan kuvan ja kristinuskon todistukseenne kautta.

“Lasten käyttäytymisessä kaukana kodista, tuntemattomat voivat lukea niin kuin avointa kirjaa, heidän elämänsä kertomuksen kotona. Siinä he lukevat täyttämättömistä velvoituksista, huomaavaisuuden tahtomisesta, itse kieltäytyksen puutteista, riidan taipumuksesta, ärsyttäneisyydestä, kärsivällisyydestä, mutta ne, jotka pelkäävät Jumalaa, voivat todistaa luonteillaan ja sanoillaan kodista, jossa rakkaus on arvokas, missä on rauha, missä on kärsivällisyys, missä otetaan huomioon elämän pienistäkin asioista, jokaisen velvollisuus on tehdä muita onnellisiksi...” –*Sons and Daughters of God*, p. 113.

Eläviä todistajia

Vielä yksi innoitettu sanoma muistuttaa meitä: “Tunnustettu kristittyjen elämä, jotka eivät elä kristittyjen elämää häpäisevät uskontoa. Jokainen, jonka nimi on seurakunnan kirjoissa, hänellä on velvollisuus edustamaan Kristusta kauneuden lempeän ja rauhallisen hengen osoittamisella. Heidän pitää olla Hänen todistajina, osoittaen etuoikeuden työskennellä Jeesuksen antava esimerkin mukaan. Tämä ajan totuus pitää tulla esille voimalla niiden elämässä, jotka uskovat ja välittävät sitä myös maailmalle. Uskovien pitää osoittaa omalla elämällä se voima, joka pyhittää ja jalostaa... Heidän pitää osoittaa armon valo, jota varten Kristus kuoli, että antaisi sitä ihmisille... Heidän pitää olla uskon ja lohdutuksen lapsia, täydellisesti hengellisiä ihmisiä, jotka ilman epäilyksiä

uskovat Jumalaan ja Hänen lupauksiinsa.”

–*Testimonies for the Church*,

vol. 9, pp. 22, 23.

Meidän pitää olla varovaisia, ettemme toistaisi asianajajan kokemusta, joka jäi hiljaiseksi ja menetti oikeuden käynnin. Kuuluisa asianajaja Samuel Hoar (1778-1856) on ollut puolustajana. Kun oli aika esittää asiansa hän sanoi, että hänen asiakkaansa tosiasiat ovat niin selvät, että hän ei haluaisi loukata niiden älykkyyttä, esittäen todisteita.

Tuomaristo vetäytyi harkitsemaan kysymystä ja muutama minuutin päästä he tulivat tuomion syyllisyyden lausumalla. Samuel Hoar oli hämmästynt! “Miten tulitte sellaiseen päätökseen?” - hän kysyi. Sitten he vastasivat: “Kaikki me olimme yhtä mieltä, että jos olisi ollut jotakin, mitä pitäisi sanoa, te olisitte sanoneet sen. Mutta sen jälkeen, kun ette esittäneet mitään todistusta, me harkitsimme teidän tappioiksi.” Hiljaisuus menetti oikeudenkäynnin.

Miten usein pysyimme hiljaisina, kun näimme tilaisuuden todistaa Kristuksesta? Tässä tapauksessa, ne, jotka ovat halukkaita kuuntelemaan sanomaa tulevat siihen päätöksen, että puhuminen uskosta Jeesukseen on merkittön asia ja siihen ei kannata tuhlata aikaa. Älkäämme menettäkö tilaisuutta, että ihmiset tulevat sellaiseen päätökseen! Jokainen mahdollisuus kertoa siitä, mitä olemme kokeneet Jeesuksen kanssa on kultainen hetki.

“Jokaisen Jumalan todistajan pitää nyt työskennellä älykkäästi sillä linjalla, joka on annettu. Päivittäin meidän pitää saada syvä ja elävä kokemus kehityksen työssä. Päivittäin meidän pitää saada pyhä öljy, joka sitten pitää välittää toisille. Kaikki voivat olla valonkantajina maailmalle, jos haluavat. Meidän pitää poistaa oma minää Kristuksen näkyvistä.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 510.

Sama ajatuksen löydämme Jumalan sanan erilaisissa jakeissa: “Minä ylistän Herraa kaikesta sydämeistäni, ilmoitan kaikki sinun ihmetyösi.” Ps. 9:2.

“Minä sanoin: tämä on minun kärsimykseni, että Korkeimman oikea käsi on muuttunut. Minä muistelen Herran tekoja, minä muistelen sinun entisiä ihmetöitäsi. Minä tutkistelen kaikkia sinun töitäsi, minä mietin sinun suuria tekojasi. Jumala, sinun tiesi on pyhä; kuka on jumala, suuri niin kuin sinä, Jumala? Sinä olet Jumala, joka teet ihmeitä, sinä olet ilmoittanut voimasi kansojen seassa.” Ps. 77:11, 15.

“Veisatkaa Herralle uusi virsi, veisatkaa Herralle, kaikki maa. Veisatkaa Herralle, ylistäkää hänen nimeänsä. Julistakaa päivästä päivään hänen pelastustekojansa, ilmoittakaa pakanain seassa hänen kunniaansa, hänen ihmeitänsä kaikkien kansojen seassa. Sillä Herra on suuri ja sangen ylistettävä, hän on peljättävä yli kaikkien jumalain.” Ps. 96:1, 4.

Herra lahjoittakoon tämän kokemuksen ja ilon, niin kuin psalmista on kirjoittanut, ollaksemme todella Hänen eläviä todistajia maailmassa.

Aamen.

4. Rukouslukeminen – Tiistai, 7.12. 2010

Valoa levittäen pimeyden keskellä

Joel Barnedo, Filippiinit/U.S.A.

Merkittäviä tapahtumia tapahtuu maailmassamme. Kaikki ovat huolestuneita. Rikollisuus kasvaa. Tulvia, nälänhätää, sotia ja maanjäristykset seuraavat toinen toisensa jälkeen. Kaksi suurta maanjäristystä tapahtui kahden kuukauden sisällä. Vuoden alussa -12 päivä tammikuuta Haitissa ja vielä yksi Chilessä 28 päivä helmikuuta aiheuttaen suuria vahinkoja ja tsunameita. Tämä oli suuri vahinko. Varmuudella seisomme suurien ja juhlallisten tapahtumien kynnyksellä. Vain hetki vielä on annettu meille saarnataksemme evankeliumia kaikille luoduille.

Siihen aikaan kun pimeys peittää maata ja valtava pimeys on ihmisten keskellä, ihmeellinen ja ihana ennustus on annettu profeetoista maastamme: “Sillä maa on oleva täynnä Herran kunnian tuntemusta, niin kuin vedet peittävät meren.” Hab. 2:14.

Eräässä näyssä sisar White näki Jumalan kirkkauden kuin valon säteitä kulkien maan ympärillä. Miten Jumalan kunnia kirkastuu? Suurin osa Jumalan asian esittämisessä on julkaisutyö! Mutta seuraava kysymys on: Miten julkaisu työ tulee menestymään? Tämän työn suhteen, johon kaikki jotka ovat kutsutut pelastukseen, profeetta Jesaja sanoo: “Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee, ja Herran kunnia koittaa sinun ylitsesi.” Jes. 60:1.

Ilmestyskirjassa yksi ihmeellinen ennustus sanoo: “Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.” Ilm. 18:1. Tämän asian suhteen Profetian Hengen huomautus: “Toisen enkelin työ tulee päättymään suuren määrän julkaisutuloksien kautta, joka tuli taivaalta suurella voimalla ja valaisi maan hänen kirkkaudellaan.” –*Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 140.

Kun Jumalalla on työ, joka pitää tehdä täällä maan päällä, hän kutsuu miehiä ja naisia palvelemaan Häntä, ja Hänen kirkkautensa loistaa heidän kauttaan. Jeesuksen katsoessa monia, jotka eivät olleet pelastettuja, Hänen “tuli heitä sääli”, koska he olivat voimattomia ja hajalla, kuin lampaat ilman paimenta, liikuttunut ja nähdessään kansanjoukot, kun he olivat nääntyneet ja hyljättyt niin kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Hän sanoi: “Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.” Matt. 9:36-38. Minkälainen kuva tässä on annettu. Jumalan lapset ovat hajallaan kuin lampaat ilman paimenta.

Nykyisin ihmiset kärsivät. Monet ovat sairaita ja masentuneita, yksin ja

peloissaan. He asuvat kylissä ja kaupungeissa ja monet niistä ovat suuren kaupungin ansassa. Saavuttaaksemme heitä kutsu työntekijöille on jatkuva.

Kuin syksyn lehdet

Nykyisin tiettyä sanansaattajaa on varmistettu valon levittämiseksi; nämä sanansaattajat ovat julkaisut. Profetian Henki sanoo: “Julkaisuja pitää lisätä ja levittää kuin lehtiä syksyllä. Nämä hiljaiset sanansaattajat valaisevat ja muovailevat mielet joka maassa ja alueella.” –*Colporteur Ministry*, p. 5.

Tämä on työ, jota Jumala haluaa meidän tekehdä - levittämään evankeliumin valoa. “Kirjaevankelistat pitää olla vakuuttuneina tosiasista, että kolportööri työ on juuri sitä, mitä Jumala toivoo heiltä. Heidän pitää muistaa, että palvelevat Jumalaa... Oi, jos tuhansia meidän ihmisistä käyttäisivät aikaa jossa elämme, palveluksen työ kentillä ovelta ovelle olisi tehty. On hyvin paljon ihmisiä, jotka eivät tunne totuutta. Heidän pitää kuulla sanoma, että tulisivat Jeesuksen luokse. Särkyneet pitää rohkaista, heikkoja vahvistaa ja murheellisia lohduttaa. Köyhille pitää saarnata evankeliumia.” –*Colporteur Ministry*, pp. 58, 24.

Siten tämän ajan suurin tarve on työntekijöistä, jotka ovat:

- Pyhitetty
- Halukaita tekemään Jumalan työtä
- Tuovat Jeesuksen rakkauden jokaiseen kotiin
- Sitoutuneet Jumalan asiaan
- Jatkavat eteenpäin olosuhteista huolimatta

Tärkeä työ

“Jos on työ, joka on tärkeämpi toisia, sitten se on julkaisun toiminta yleisölle, se johdattaa heidät tutkimaan Kirjoituksia. Lähetystyö - esitetty julkaisussamme, perheessä, keskustellen ja rukoilla heidän puolestaan - on hyvä työ ja on se, mikä opettaa miehiä ja naisia tekemään saarnatyötä.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 390.

Julkaisun materiaalin levittäminen ei ole toissijainen työ, Todistuksien mukaan “tämän työn tärkeys on saarnaajanviran arvoinen.” –*Colporteur Ministry*, p. 8.

“Ei ole tärkeämpää työtä kuin mitä kolportööri työ on. Sen tekemisessä ovat korkeimmat moraaliset velvollisuudet. Ne, jotka ovat sitoutuneet tähän työhön, pitää olla aina Pyhän Hengen ohjauksessa. Heidän ei tule korottaa itseänsä. Mitä meillä on, mitä emme ole saaneet Kristukselta? Meidän tulee rakastaa toisiamme kuin veljiä ja ilmoittaa rakkauttamme kun autamme toinen toistamme.” –*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 331.

Älä viivyttele äläkä laiminlyö tätä työtä

“Älkäämme nyt olko saamattomia. Se, mitä pitää tehdä maailman varoittamisen suhteen, pitää suorittaa viipymättä. Älkäämme jättäkö kolportööriä kuitumaan. Olkoon ne kirjat, jotka sisältävät ajankohtaisen totuuden valon, olla niin paljon, kuin mahdollista. –*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 329.

“Kirjaevankelistan työtä ei saa laiminlyödä. Usein minulle näytettiin, että pitää olla enemmän kiinnostusta kolportöörin työstä. Kirjallisuutemme levittäminen on yksi tärkeimmistä keinoista, jonka kautta esittää valo miehille ja naisille, jotka Jumala on määrännyt seurakunnalle viedä maailmalle. Kirjat, jotka on myyty kolportööriltämme avaavat monet mielet Kristuksen tutkimattomille aarteille.” –*Colporteur Ministry*, p. 16.

Menköön sunnuntaisin jokainen kolportööri ja lähetystyönjohtaja uskovien kanssa joka seurakunnassa töihin, ainakin kaksi tuntia, ovelta ovelle. Sillä aikaa, kun jotkut jäsenet levittävät sanomaa, laupias samarialaisen osaston jäsenet voivat laittaa heille lounasta. Tämä yhdistäisi uskovia ja seuraus tulee olemaan runsas sato sieluista. Silloin sapatti aamuna kolportöörille pitää antaa aikaa kertoa kokemuksensa, joita ovat kokeneet kuluneena sunnuntaina lähetystyössä.

Älkää tuhlatko päivääkään!

Tämä on meidän kiireinen työ ja Profetian Henki vahvistaa sitä: “Et saa tuhlat päivääkään. Ota tehtäväksesi laiminlyöty työ. Jätä pois valitukset, kateus ja pahat ajatukset ja mene työskentelemään nöyrässä uskossa aidolla rukouksella Herran puoleen, antaakseen anteeksi ne vuodet epäpyhittämisestä. Pyydä Herralta apua. Jos etsit Häntä aidosti, koko sydäimestä, sinä löydät Hänet ja Hän tulee siunaamaan ja vahvistamaan.” –*Colporteur Ministry*, p. 47.

Tämä lähetystyön ponnistelu pitää tehdä niin pian, kuin mahdollista.

“Jumala on säätänyt kolportöörin työn esittämiskeinoksi kirjojemme valosta, ihmisille ja kolportöörin pitää olla vakuuttuneina tärkeydestä siitä, viedä ne maailmalle niin pian, kuin mahdollista, jotka ovat tarpeellisia hengelliseksi kasvatukseksi ja tiedoksi. Tämä on se työ, jota Jumala haluaa, että Hänen lapsensa tekevät nykyisin. Kaikki, jotka antautuvat Jumalalle, työskennelläkseen kolportöörinä auttavat viimeisen sanoman levittämisessä, maailman varoittamiseksi. Emme voi arvostaa tätä työtä niin korkeaksi, mutta jos kolportöörin ponnisteluja ei olisi ollut, monet eivät kuulisi varoituksesta.” –*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 313.

Vuosia sitten, kun veljet Carlos Kozel ja Raul Escobar, yhdessä veljen ja sisaren Augusto ja Lydia Pizarro, ensimmäisenä menivät Filippiineille lähetystyötehtäviä suorittamaan, he aloittivat kolportöörityöllä Manilassa. Sisar Pizarro ei puhunut meidän kieltämme, eikä puhunut englantiakaan. Se mitä hän

ja muut tekivät oli luottaa Jumalaan johdattamaan heitä jonkun luokseen, joka ottaisi Uskonpuhdistuksen ja terveystsanoman vastaan. He tapasivat filippiiniläisen opettajan, joka puhui englantia ja espanjaa. Hän auttoi veli Kozelin kirjan kääntämisessä Filippiinien kielellä.

Eränä päivänä veli Escobar tapasi 17 vuotiaan ikäisen tyttön ja opetti häntä tekemään kolportööriä. Kolportööriseminaarin jälkeen, hänet lähetettiin eri alueille. Juuri tältä sisarelta perheeni sai tiedon sanomasta. Kun olin 14 vuoden ikäinen, hän pyysi minua kantamaan hänen laukkuunsa, jossa oli terveystkirjoja mukana ja lähdimme naapuristolle, myymään niitä. Muistan, sinä päivänä, kun hän sanoi minulle, että kirjaevankelistan työ on korkein kutsumus taivaan edessä. Kaksikymmentä vuotta sitten hän kuoli ja minä en tiennyt, että siemen, jonka hän kylvi sydämeeni lähti itämään. Tämä oli siunattu siemen ja nyt olen etuoikeutettu palvelemaan Herraa kuin Pääkonferenssin kolportöörinosaston johtajana. Toivon tapaavani sisaren taivaan paratiisissa ja kiittämään häntä koputuksesta minun isäni ovella. Haluan antaa kiitoksen myös kaikille veljille pioneereille Aasiassa. Nyt Filippiineillä on enemmän, kuin 1000 jäsentä ja hyvä kolportöörin lukumäärä.

Evankeliumin sanoman vieminen maailman eri alueille on vielä seurakunnan työ. Etelä Vietnam on saanut myös lähetyssaarnaajia työn levittämiseksi siellä. Pääkonferenssin johtokunta määräsi 2010 vuodeksi, jolloin levittää sanaa Aasiassa. Rukoilkaamme, että evankeliumi saavuttaisi tämä tiheästi asutun maailman osan.

Herra kutsuu sinua

“Nuoria miehiä, nuoria naisia, Herra kutsuu teitä ryhtymään Hänen työhönsä. Maan päällä on puhdas evankeliumin nälkä... Tämä työ jatkuu kieltämättä sitä keneltäkään. Sielut menehtyvät ilman Kristusta. Tulkoon he varoitetuiksi Hänen pikaisesta tulostaan taivaan pilvissä... Kolportöörin työn välityksellä totuus tulee esille tuhansille, jotka muuten eivät olisi kuulleet siitä.” –*Colporteur Ministry*, pp. 24, 25, 8.

Vuonna 2008 Filippiinien unioni lähetti kolportöörin Malaysiaan. Hän oli koulutettu lääkintälähetystyöntekijänä. Tulos oli, että viime vuonna kastoin ensimmäisen henkilön Malaysiaan. Nyt kiitos Herralle, meillä on enemmän kuin 6 henkeä siellä. Eikö ole lohduttavaa, että uusia sieluja on voitettu, veljien ja sisarien yhteistyön kautta, jotka käyttivät talenttinsa Jumalan palveluksessa?

Jokaisen seurakunnan ja uskovan etuoikeus

Rakkaat veljet ja sisaret, on monia asioita sydämessäni, jotka haluaisin jakaa teidän kanssanne, mutta kaikki tiedämme, että Jumala on puhunut ja on antanut jokaiselle uskovalle innoittavia kutsuja. Anokaamme, että ne puhuisi sydämeemme ja vastatkaamme niiden kutsuun.

“Nyt toivomme Kaalebia, ... joka rohkaisevilla sanoilla antaisi vahvistavan raportin suosittaen kiireistä toimintaa.” –*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 383.

“Suuri ja tärkeä työ on edessämme. Sielun vihollinen tietää tämän ja hän käyttää kaikki keinot, jotka ovat hänen vallassaan, vaikuttaakseen kolportööreissä ottamaan jonkun toisen työn. Asioiden järjestys pitää muuttaa. Jumala kutsuu kolportöörit takaisin heidän työhönsä. Hän kutsuu vapaaehtoisia, jotka panisivat koko energiansa ja tietonsa työhön, auttaen siellä, missä on mahdollisuus.” –*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 332.

“Jumala kutsuu työntekijöitä joka seurakunnassa, voidakseen aloittaa palvelemaan Häntä kirjaevangelistoina. Jumala rakastaa seurakuntaansa. Jos jäsenet tekevät Jumalan tahdon, jos pyrkivät viedä valoa niille, jotka ovat pimeydessä, Hän siunaisi runsaasti heidän vaivannäkönsä... Jokainen uskova levittäköön lopun ajan sanomaa sisältäviä traktaatteja ja lentolehtisiä, lehtiä ja kirjoja. Meillä on tarve kolportööreista, jotka menevät levittämään julkaisujamme kaikkialla... Viime aikoina evankeliumin työllä on vapaa kenttä, joka pitää täyttää ja enemmän kuin milloinkaan työn pitää saada työntekijöitä yksinkertaisten ihmisten keskuudesta. Sekä nuoret että vanhat kutsutaan kentältä, viinitarhalta ja verstaalta ja Herra lähettää heidät viemään Hänen sanomansa.” –*Colporteur Ministry*, pp. 20, 21.

Valonsanan saattaja

Pian vielä yksi vuosi päättyy, eikä tule enää takaisin. Levittäkäämme valoa niille, joiden kanssa olemme yhteydessä, ystäviämme ja sukulaistemme, suullisesti ja kirjaimellisesti. Saavuttakaamme ihmiset, jotka ovat puutteessa. Tämän suuren työn yhteydessä seuraavat lainaukset kutsuvat jokaista meistä. Heiltä vaaditaan olla Jumalan työvälineitä, työskentelemään yhdessä Herran Jeesuksen kanssa valon levittämisessä paratiisista pimeälle maailmalle...

Niin kauan, kun koetuksen aika jatkuu, on mahdollista kolportööreille tehdä työtä. Kun uskonnolliset ryhmät yhtyvät paavin kanssa, sortamaan Jumalan kansaa, paikkoja, missä on uskonnon vapaus avataan kirjaevangelistyön kautta. Jos yhdessä paikassa vaino tulee liian kovaksi, tehköön työntekijät, niin kuin Jeesus opastaa: ‘Jos teitä vainotaan yhdessä paikassa, menkää toiseen.’ – *Colporteur Ministry*, pp. 20, 11.

Jeesuksesta on kirjoitettu: “Ja sen jälkeen hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja saarnasi ja julisti Jumalan valtakunnan evankeliumia; ja ne kaksitoista olivat hänen kanssansa.” Luuk. 8:1. Tehkäämme sama Pyhän Hengen voimalla.

Nykyisin Jeesus kutsuu miehiä ja naisia antamaan viimeisen armonsanoman hukkuvalle maailmalle. Hän puhuu sydämellesi juuri nyt. Sinun omakohtainen aikasi Jumalan kanssa, harkita tätä kiireistä tarvetta. Kun kuulet Hänen äänensä,

katso Häntä kasvoihin ja anna vastauksesi. Amen.

“Runsaita aarteita on valmistettu voidakseen ne, jotka etsivät Jumalaa koko sydäimestä löytämään Hänet jokaisella hädän hetkellä; ne, jotka luottavat Hänen apuunsa, joka on voimallinen. Nykyisin Hän kutsuu palvelijaansa. ‘Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti.’ Jumala kutsuu toimivia, eläviä ihmisiä, ihmisiä, jotka heidän uskonelämänsä ensimmäisestä hetkestä, riippuvat Jumalasta ja uskovat Häneen, joka on seurakunnan pää. ‘Mutta te’ Hän sanoi ‘olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuus kansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa.’ Jumalalla on suuri työ, jonka Hänen opetuslapsensa pitää suorittaa, ei heidän omalla viisaudella, vaan sillä viisaudella, jonka Hän antaa heille. Jokaisessa seurakunnassa on tarve Kristuksen kaltaisista työntekijöistä, jotka kasvavat elämässä ja luonteen nähden jumalaisuuden kaltaiseksi, työskennellen kutsuessaan syntisiä parransukseen. Seurakunnan hengellinen elämä voi pitää vireillä, vain jos jäsenet ponnistelevat voittamaan sieluja Kristukselle. Mikään tiedollinen määrä, tai teologinen valmistelu ei päättää tätä työtä. Se, voi tulla tehdyksi vilpittömästi ja katuvaista sielusta, joka on Jumalan Hengen johdossa. Vanhurskauden auringon valaisevat säteet pitää loistaa työntekijän sydämessä ja puhdistaa hänen elämänsä, ennen kuin valo Jumalan valtaistuimelta menee niiden luokse, jotka ovat pimeydessä.” –*The Signs of the Times*, December 20, 1899.

5. Rukouslukeminen – Keskiviikko, 8.12. 2010

Jeesus - kulmakivenä

Alfonso Reto, Peru

“Apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus.“ Ef. 2:20.

Rakennuksen kulmakivi on se, joka on tarpeeksi suuri ja tarpeeksi vahva, kantaakseen suuren painon ja puristusta. Se on laskettu rakennuksen kulmaan, että tukisi ja yhdistäisi kaksi seinää. Kiven suuruus riippuu rakennuksen mitoista. Kun Salomon temppelin rakennettiin, suuri kivi oli tuotu kivilouhimolta Jerusalemiin, mutta oli hyljätty rakentajilta ja sitä katsottiin kuin kivenä, joka löytyy aina tien varrella. Kuitenkin, pitkän ajan päästä, he tajusivat, että tämä oli paras kivi kulmalle, koska se kesti suuren painon. Vaikka oli hyljätty kivi, se on sopinut rakennuksen struktuuriin ja sen vuoksi laittoivat

sen mahtavan temppelein perustukseen.

Kulmakivi on Kristuksen esikuva. Psalmista Daavid ja apostoli Pietari viittasivat tähän kiveen kuvaannollisesti ja kirjoittavat: "On se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut kulmakiveksi." Ps. 118:22; 1. Piet. 2:7.

Kulmakivi patriarkkojen aikana

Patriarkat, jotka uskoivat Herraan kuin perustukseen, heidän uskonsa kulmakivenä, sopii hyvin ihmeelliseen ilmaisuun, että jumalallisen ilmestyksen mukaan Messias tulee kuin kallion - Vapahtaja.

Patriarkka Abraham uskoi Isä Jumalaan ja odotti siunatun lupauksen toteutumista, että hänelle tulee poika ja paljon jälkeläisiä, jotka perivät luvattun maan, missä vuotaa maito ja hunajaa (1. Moos. 15:1-5.) ja lopussa Jumala täytti tämä lupauksen.

Patriarkka Jaakobin innoituksen mukaan esitti ennustukset, jotka kuuluvat hänen jälkeläisille ja erityisesti Juudasta: "Ei siirry valtikka pois Juudalta eikä hallitsijansauva hänen polviensa välistä, kunnes tulee hän, jonka se on ja jota kansat tottelevat." 1. Moos. 49:10. Vielä yksi jae vahvistaa sitä: "Siitä (Juudasta) on lähtevä kulmakivi,..." Sak. 10:4. Juuri niin tapahtui: Vapahtaja syntyi tähän maailmaan aivan Juudan heimosta. Hän oli kulmakivenä, joka yhdistää ihmisen ihmisen kanssa, maan taivaan kanssa ja ihmisen Jumalan kanssa.

"Tämä lunastustoivo, joka täytyisi Jumalan Pojan tullessa Vapahtajana ja Kuninkaana, ei ole koskaan sammunut ihmisten sydämessä. Alusta asti on ollut niitä, joiden usko on yltänyt ohi nykyisten varjojen kauas tuleviin todellisuuksiin. Adam, Seet, Eenok, Metusalah, Nooa, Seem, Abraham, Iisak ja Jaakob sekä muut Herran sankarit ovat säilyttäneet hänen tahtonsa arvokkaat ilmoitukset. Ja näin saivat Israelin lapset... Jumalalta tiedon hänen lakinsa vaatimuksista ja siitä pelastuksesta, jonka hänen rakas Poikansa aikaansaisi sovitusuhrillaan." P. ja k. 472.

Kaikki patriarkat on tuettu ja asetettu ikuisen kallion päälle - Vapahtajamme Jeesus Kristus, ja heillä oli henkilökohtainen kokemus Hänen kanssaan. Innoitettu kynä kirjoittaa: "Esikuvini ja lupauksin Jumala »julisti -- Abrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman» (Gal. 3: 8). Patriarkka uskoi tulevaan Lunastajaan. Kristus sanoi juutalaisille: »Abraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi» (Joh. 8: 56). Iisakin sijasta uhrattu oinas kuvasi Jumalan Poikaa, joka myöhemmin tuli uhrattavaksi puolestamme. Kun Jumalan lain rikkominen tuomitsi ihmisen kuolemaan, sanoi Isä Poikaansa katsoen ihmiselle: »Saat elää: tässä minulla on lunnaiden maksaja." P. p. 133, 134.

Apostoli Paavali sanoo patriarkkojen suhteen: "ovat israelilaisia; heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset;

heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, amen!” Room. 9:4, 5.

Enkeli jolla oli Jumalan nimi

Jeesuksesta puhutaan kuin enkelistä, joka ohjasi ihmiset: “Katso, minä lähetän enkelin sinun edellesi varjelemaan sinua tiellä ja johdattamaan sinua siihen paikkaan, jonka minä olen valmistanut. Ole varuillasi hänen edessään ja kuule häntä äläkä pahoita hänen mieltänsä. Hän ei jätä teidän rikoksianne rankaisematta, sillä minun nimeni on hänessä. Mutta jos sinä kuulet häntä ja teet kaikki, mitä minä käsken, niin minä olen sinun vihollistesi vihollinen ja vastustajaisi vastustaja. Sillä minun enkelini käy sinun edelläsi ja johdattaa sinut amorilaisten, heettiläisten, perissiläisten, kanaaniilaisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, ja minä hävitän heidät.” 2. Moos. 23:20, 23.

Juuri tämän “enkelin” kautta, Herra Jeesus, Jumala vapautti oma kansaansa. “Mutta me huusimme Herran puoleen, ja hän kuuli meidän huutomme ja lähetti enkelin, joka vei meidät pois Egyptistä. Ja katso, me olemme nyt Kaadeksessa, kaupungissa, joka on sinun maasi rajalla.” 4. Moos. 20:16.

“Suuri MINÄ OLEN on jättänyt palavat merkkinsä kaikkialle pyhän historian lehdille, joille Jumalan ja hänen kansansa väliset vaiheet on merkitty muistiin... Kaikissa näissä jumalallisen läsnäolon ilmestyksissä Jumala ilmaisi kirkkautensa Kristuksen välityksellä. Ei vain Vapahtajan tultua maailmaan, vaan kaikkina syntiinlankeemusta ja lunastuslupausta seuranneina aikoina »Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa» (2 Kor. 5: 19). Kristus oli uhrijärjestelmän perustuksena ja keskuksena sekä patriarkaalisena että juutalaisena kautena. Ensimmäisten vanhempiemme synnin jälkeen ei Jumalan ja ihmisen välillä ole ollut välitöntä kanssakäymistä. Isä on antanut maailman Kristuksen käsiin, jotta hän välimiehen toiminnallaan lunastaisi ihmisen ja todistaisi Jumalan lain arvovaltaiseksi ja pyhäksi. Kaikki taivaan ja langenneen ihmissuvun välinen yhteydenpito on tapahtunut Kristuksen välityksellä. Jumalan Poika se ensimmäisille vanhemmillemmekin antoi lupauksen lunastuksesta. Hän se ilmaisi itsensä patriarkoille. Aadam, Nooa, Aabraham, Iisak, Jaakob ja Mooses ymmärsivät evankeliumin. He odottivat ihmisen Sijaisen ja Takaajan aikaansaamaa pelastusta. Nämä muinaiset pyhät pitivät yhteyttä Vapahtajaan, joka oli tuleva ihmiseksi maailmaamme. Kristus ei ollut ainoastaan heprealaisten johtajana erämaassa — enkelinä jossa oli Herran nimi ja joka pilvenpatsaaseen verhoutuneena kävi joukon edellä — vaan hän myös antoi lain Israelille.* Siinä pelottavan juhlallisen kirkkauden keskeltä Kristus julisti kaiken kansan kuullen Isänsä lain kymmenen käskyä. Sen hän ojensi Moosekselle kivitauluihin kaiverretun lain.” P. p. 345, 346.

Kulmakivi uloskäytävällä

Kulmakivi, joka tuki Israelin kansa heidän lähtönsä aikana Egyptistä on ihmeellinen historian pelastus suunnitelman synnistä keskipisteenä. Jumala kutsui Moosesta kuin Hänen edustajana johtamaan Hänen kansaansa. Vaikka alussa hän tunsi itsensä kykenemättömäksi ja esitti väitteitä: “Oi Herra, minä en ole puhetaiteinen mies; en ole ollut ennen enkä senkään jälkeen, kuin sinä puhuit palvelijallesi; sillä minulla on hidas puhe ja kankea kieli. Ja Herra sanoi hänelle: ‘Kuka on antanut ihmiselle suun, tahi kuka tekee mykän tai kuuron, näkevän tai sokean? Enkö minä, Herra? Mene siis nyt, minä olen sinun suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on puhuttava.’” 2. Moos. 4:10, 12.

Mooses oli inhimillinen väline, jota Jumala käytti, pelastaakseen oman kansansa Egyptistä, mutta kaikissa olosuhteissa hän luotti Jumalaan ja Hänen “Enkelinsä”, johdattaakseen kansan vapauteen. Sen vuoksi Mooseksesta on sanottu: “Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti.” Hebr. 11:27. Jumala oli aina hänen ajatuksissaan vaaran ja loukkauksen hetkellä. Herra oli hänen Apunsa; Hän oli Kallio, josta Mooses on oppinut. Egyptistä lähdön jälkeen luvattuun maahan, israelilaiset menivät Punaisen meren läpi; mutta, koska he kieltäytyivät astua Kanaaniin sisälle, heidän piti vaeltaa erämaassa 40 vuotta. Innoitettu kynä kirjoitti: “Jumalan tahto ei ollut, että Israelin lapset vaeltaisivat neljäkymmentä vuotta erämaassa. Hän halusi viedä heidät suoraan Kanaanin maahan ja tehdä heistä siellä pyhän, onnellisen kansan. Mutta he eivät voineet päästä sinne epäuskon tähden. Hebr. 3: 19. Luopumuksensa tähden he hukkuivat erämaassa, ja toinen sukupolvi nousi ottamaan haltuunsa luvattun maan.” S. t. 454.

Kun kymmenen tiedustelijaa palasi tiedusteluretkeltään, niin he antoivat kielteisen selonteon, niin heprealaisten nopea reagointi oli valitus ja suru, että he olivat joutuneen sellaiseen olosuhteeseen, joka heidän mielensä mukaan, ei ollut ratkaisu, vaan vain pelko Jumalan päätöksestä. Jotkut kieltäytyivät ottamasta Jumalan päätöstä vastaan; heillä oli aikomus mennä ja itse vallata Kanaanin maa, vaikka Mooses varoitti heitä tekemästä sitä. He kärsivät suuria tappioita.

Myöhemmin muita johdettuna Koorahista, Daatanista ja Abiramista riitelivät Moosesin auktoriteettia vastaan, imartelemalla ihmisiä ja saivat puoleensa 250 ruhtinasta.

“He syyttivät, että Mooses pönkitti vain omaa arvovaltaansa uskotellen toisille olevansa jumalallisen johdatuksen alaisena. Ja nyt he selittivät ettei heitä sopinut enää sokeiden tavoin siirrellä paikasta toiseen milloin Kanaanin suuntaan, milloin taas erämaahan päin aina sen mukaan, miten se sopi hänen kunnianhimoisimpiin suunnitelmiinsa. Näin hänet, joka oli ollut heille hellänä isänä ja kärsivällisenä paimenena, leimattiin kaikkein pahimman luonteiseksi hirmuvaltiaaksi ja vallananastajaksi. Hänen syykseen luettiin nyt se, etteivät he

omien syntiensä tähden päässeet Kanaaniin.” P. p. 380, 381.

Näiden kapinamiehien ja heidän seuraajiensa kohtalo oli kuolema. “Mooses kehotti kansaa: ‘Siirtykää pois näiden jumalattomien miesten majoilta älkääkä koskeko mihinkään, mikä on heidän, ettette tuhoutuisi kaikkien heidän syntiensä tähden.’... Kun hän oli lakannut puhumasta, halkesi kiinteä maa, ja kapinalliset suistuivat elävinä syvyyteen kaikkine tavaroineen, »ja niin heidät hävitettiin seurakunnan keskeltä». Kansa pakeni itesyytösten vallassa tuntien osallistuneensa samaan syntiin. Mutta tuomion tuho ei loppunut tähän. Pilvestä leimahtava tuli kulutti suitsuketta uhranneet kaksisataa viisikymmentä päämiestä.“ P. p. 381, 382.

Oli 14,700 ihmisiä, jotka kuolivat tämä kapinan, ja sen seurauksien johdosta. Kuitenkin armon Jumala yhä kutsui heitä vielä. “Ja minä vaellan teidän keskellänne ja olen teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani.” 3. Moos. 26:12. Hän rakasti heitä, suojeli heitä, antoi heille johtajan ja organisoi heitä sukukuntina papin mukaan, kuitenkin he olivat tyytymättömiä. Kooran kapinan jälkeen, he ovat etsineet syytä vastustamaan, niin kuin tapahtui erämaassa. Luemme: “Ja kansa riiteli Moosesta vastaan ja sanoi näin: ”Jospa mekin olisimme hukkuneet silloin, kun veljemme hukkuivat Herran edessä! Minkä tähden toitte Herran seurakunnan tähän erämaahan, kuollaksemme karjoinemme tänne?” 4. Moos. 20:3, 4. Ollessaan näissä vaikeuksissa “Mooses ja Aaron menivät seurakunnan luota ilmestysmajan ovelle ja lankesivat kasvoilleen. Silloin näkyi Herran kirkkaus heille. Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: ‘Ota sauva ja kokoa seurakunta, sinä ja veljesi Aaron, ja puhukaa heidän silmiensä edessä kalliolle, niin se antaa vettä, ja sinä saat vettä tulemaan heille kalliosta ja juotat joukon ja sen karjan.’ Niin Mooses otti sauvan Herran kasvojen edestä, niin kuin hän oli häntä käskenyt. Ja Mooses ja Aaron kokosivat seurakunnan kallion eteen, ja hän sanoi heille: ‘Kuulkaa nyt, te niskurit! Onko meidän saatava teille vettä tästä kalliosta?’ Niin Mooses nosti kätensä ja iski kalliota kahdesti sauvallansa, ja siitä lähti runsaasti vettä, niin että kansa ja sen karja saivat juoda.” 4. Moos. 20:6-11.

Tässä tapauksessa Mooses kadotti kärsivällisyytensä ja kutsui heitä “kapinoitsijoiksi”. Itse asiassa hän sanoi heille totuuden, mutta ei oikealla hengellä. Sanoa totuus on oikein, mutta tätä ei saa tehdä vihassa. Jumalan käsky oli: “Puhu kalliolle”. Mooses ei olisi saanut lyödä sitä, koska se oli vertauskuva Jeesuksesta Kristuksesta. Mooses teki vielä yhden virheen, kun sanoi: ‘Onko meidän saatava teille vettä tästä kalliosta?’ Mooses puhui kiihkeästi, hän tiesi, ettei hänellä eikä hänen veljellään, vaan Jumalalla on voima. Hän ei voinut saada vettä tästä kivistä, vain Jumala voi tehdä sen. Janoisten sielujen pelastuksen työ on vain Jumalan ansio, eikä ihmisen ja sen vuoksi Jumala sanoi Moosekselle “puhu kalliolle”. Tästä kokemuksesta Profetian Henki sanoo: “Hoorebissa vuoti lyödyistä kalliosta ensi kerran se elävä virta, joka virvoitti

Israelia erämaassa. Kaiken vaeltelunsa aikana he saivat janoonsa vettä Jumalan armon ihmeen tuomana... Missä tahansa he matkallaan tarvitsivatkin vettä, sitä kumpusi esiin kallion halkeamista heidän leiripaikkansa lähellä.” P. p. 393.

“Kristus se sanallaan sai virkistävän veden virtaamaan Israelin juotavaksi. ‘...Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus.’ 1. Kor. 10:4. Kaikki ajalliset ja hengelliset siunaukset tulivat häneltä. Kristus tosi Kallio, oli mukana kaikissa heidän vaelluksissaan. ‘Eivät he janoa kärsineet, kun hän heitä kuljetti erämaitten halki; hän vuodatti heille vettä kalliosta, hän halkaisi kallion, ja vettä virtasi.’ Jes. 48:21. ‘Hän avasi kallion, ja vettä vuoti; se juoksi virtana kautta erämaan.’ Ps. 105:41. Lyöty kallio kuvasi Kristusta, ja tähän vertauskuvaan liittyy erittäin arvokkaita hengellisiä opetuksia.” P. p. 393.

Miten voimme puhua kalliolle nykyisin? Tajuammeko kuka on Kallio? “ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus.” 1. Kor. 10:4. Puhua Kalliolle ja Kulmakivelle, tai elävälle Kivelle tarkoittaa rukoilla ja antautua Hänelle. Kristitty ei lyö kalliota, koska tämä sulkisi häneltä luvattun maan. Herra sanoo Hänen sanassaan: “Ja joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa.” Matt. 21:44.

Kulma kivi Uudessa Testamentissa

Jeesus sanoi Pietarille: “Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita.” Matt. 16:18. Seurakunta rakennettu Kallion päälle tai Kulmakiven päälle jopa kun on vainottu, väärinkäsitetty, tai paneteltu, ei tule tuhoutumaan.

“Miten heikolta seurakunta näyttikään, kun Jeesus lausui nämä sanat. Oli vain kourallinen uskovaisia, joihin kaikki pahojen henkien ja pahojen ihmisten viha kohdistuisi, mutta Kristuksen seuraajien ei kuitenkaan tarvitsisi pelätä. Rakennettuina voimansa kalliolle heitä ei voitaisi kukistaa. Kuudentuhannen vuoden ajan usko on rakentanut Kristukselle. Kuusituhatta vuotta Saatanan vihan aallot ja myrskyt ovat lyöneet pelastuksemme Kalliota vastaan, mutta se seisoo järkkymättömänä.” A. T. 396, 397.

Tämä Kallio, valittu ja ihmeellinen Kulmakivi on yhdistänyt ihmisten sydämet, joka oli erillään ja olivat vihollisia toinen toisilleen - heprealaiset ja pakanat yhtenä kansana. Sen vuoksi voimme jatkaa samalla totuuden tiellä vakuuttuneina, että Hänen armonsa kautta Kirjoitukset toteutuu, niin kuin on sanottu: “Sillä Raamatussa sanotaan: ‘Katso, minä lasken Siioniin valitun kiven, kalliin kulmakiven; ja joka häneen uskoo, ei ole häpeään joutuva.’” 1. Piet. 2:6.

“Apostolit rakensivat Jumalan seurakunnan Kristuksen laskemalle perustukselle. Raamatussa tuon seurakunnan rakentamista verrataan usein

kuvaannollisesti temppelin pystyttämiseen... Juutalaismaailman ja pakanamaailman louhimossa apostolit uurastivat tuottaen kiviä, jotka sitten asetettiin lasketulle perustukselle. Efeson uskoville lähettämässään kirjeessä Paavali sanoi: Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.“ Ef. 2:19-22..... Ansoituneimmat rakentajat kaatuivat yksi toisensa jälkeen vihollisen kädestä. Stefanus kivitettiin, Jaakob surmattiin miekalla, Paavali mestattiin, Pietari ristiinnaulittiin, Johannes karkotettiin. Silti seurakunta kasvoi. Uudet työntekijät astuivat kaatuneiden tilalle ja kivi toisensa jälkeen liitettiin rakennukseen. Tällä tavoin Jumalan seurakunnan temppeli kohosi verkalleen.” A. t. 456, 457, 458.

Niin kuin he, mekin joudumme moniin vaikeuksiin seurakunnassa ja omassa elämässä. Meitä ravistellaan ja koetellaan ennen kuin pääsemme Kanaaniin. Jos kestämmme loppuun asti ja Jumalan armolla tutkivan tuomion aikana olemme pukeutuneina Kristuksen vanhurskauden puvulla ja silloin Ehtoosateen voimalla me edistymme Hänen työssä ja kohtaamme toisiamme luvatussa maassa. Olkaa turvallisella mielellä rakkaat veljet ja sisaret! Loppu on hyvin lähellä. Aika tulee pian, kun taistelevasta seurakunnasta tulee voitosta riemuitseva seurakunta.

Katsoen lähitulevaisuuteen voimme nähdä Jumalan Karitsan yhdessä lunastettujen kanssa, joilla on Hänen nimensä ja Hänen Isänsä nimi kirjoitettu heidän otsissaan. Uskossa voimme kuulla kanteleitten soiton ja lukemattomien äänien laulun, jotka laulavat pelastettujen uutta laulua. Puhuen 144 000 -sta Johannes todistaa: “Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niin kuin neitsyet. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee. Nämä ovat ostetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle.“ Ilm. 14:4.

Seisoen lujasti kallion päällä, joka antaa anteeksi kaikki tunnustetut synnit, me saamme olla siellä, koska Hän suojelee meitä siihen asti kun kohtaamme toisiamme Siionin vuorella. Amen.

6. Rukouslukeminen – Perjantai, 10.12. 2010

Taisteleva seurakunta

Dai Chun Kang, South Korea

Jumalan suunnitelma

“Ja saattaa kaikille ilmeiseksi, mitä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka

ikuisista ajoista asti on ollut kätkeytyneenä Jumalassa, kaiken Luoja, että Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon” Ef. 3: 9.10.

Jumalalla on suunnitelma maailman luomisen alusta. Hän ilmoittaa viisautensa ja rakkautensa koko maailman puolesta olennoille taivaassa. Hän perusti seurakuntansa maan päällä, että tämä täyttäisi Hänen suunnitelmansa.

“Jumalan suunnitelmana on alusta asti ollut, että hänen seurakuntansa tulee heijastaa maailmalle hänen täyteyttään ja ylenpalttisuuttaan. Seurakunnan jäsenten, jotka hän on kutsunut pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa, tulee ilmentää hänen kunniaansa. Seurakunta on Kristuksen armon rikkauden varastopaikka, ja seurakunnan kautta tulee Jumalan rakkaus lopullisesti ja täysin jopa »taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon» (Ef. 3: 10).“ A. t. 11.

Seurakunta on yhteiskunta kaikille, jotka ovat lunastetut Jeesuksen Kristuksen verellä. Hän on pää, seurakunta on Hänen ruumiinsa ja jokainen erikseen on osa sitä ruumista. Sen vuoksi, lunastussuunnitelman mukaan, seurakunnalla ja Kristuksella on samat päämäärät ja sama kohtalo.

“Sillä niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin; Ja jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa; tai jos jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa.” 1. Kor. 12:12, 26. “Sillä me olemme hänen ruumiinsa jäseniä.” Ef. 5:30.

Meidän pitää ymmärtää, että jos seurakunta ei saa voittoa hyvän ja pahan välisessä taistelussa, Kristuksen kärsimys, kuolema ja Jumalan suunnitelma olisi turha. Joskus pitää amputoida jalka tai käsi, voidakseen estää sairauden edistymistä, joka on uhka elämälle. Mutta ei ole mahdollista ottaa päätä pois ruumiista, sellaisessa tapauksessa, koska se aiheuttaisi äkillisen kuoleman. Samalla tavalla on mahdotonta erottaa Kristusta Hänen seurakunnastaan pelastuksen suunnitelman mukaan, koska Hän on seurakunnan pää ja seurakunta on Hänen ruumiinsa. Kristus ja Hänen seurakuntansa muodostavat yhtenäisen ruumiin - yksi seurakunta.

“Kristuksen ja hänen seurakuntansa välinen suhde on hyvin läheinen ja pyhä. Hän on ylkä ja seurakunta on morsian. Hän on pää, seurakunta on ruumis. Yhteys Kristukseen sisältää siten yhteyden hänen seurakuntaansa.” E. ja k. 252.

“Kristus ja Hänen seurakuntansa ovat erottamattomia.” –*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 418.

Yksi ruumis ja yksi seurakunta

Jumalan seurakunta maan päällä on puhdistettu Hänen kalliin Poikansa verellä. “Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät pannut kaitsijoiksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellensä on itselleen ansainnut.” Apt. 20:28. Kristus antoi oman elämänsä

seurakunnalle. “Miehet, rakastakaa vaimojanne, niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä.” Ef. 5:5.

Seurakunnan etuoikeus on tietää, että Kristus kuoli ei vain eri henkilöiden puolesta, vaan koko seurakunnan puolesta. Eteenpäin luemme: “Mutta lunastussuunnitelmalla oli myös ihmisen pelastamista laajempi ja syvempi tarkoituksensa. Ei Kristus tullut maailmaan vain ihmistä pelastamaan eikä vain sitä varten, että tämän pienen maailman asukkaat suhtautuisivat Jumalan lakiin sen arvon mukaisesti. Hän tuli todistamaan koko maailmankaikkeudelle, että Jumala on luonteeltaan oikeamielinen. P. p. 49.

Miten hyvä olisi, jos kaikki ymmärtäisimme, että seurakunta on organisoitu korkeimmalla ja syvemällä päämäärällä kuin pelkkää ihmisen pelastusta varten! Seurakunnalla on korkea kutsumus - puolustamaan Jumalan lakia ja ilmoittamaan Jumalan luonteen koko maailmalle. Miten hyvä on, että me kuin seurakunnan jäseninä olemme puhdistettu Hänen kalliissa veressä! Ja muistakaa, että niin kuin ruumiilla on vain yksi ruumis, niin myös Jumalalla on vain yksi seurakunta.

“Jumalalla on seurakunta maan päällä, joka kohottaa poljettua lakia ja esittää maailmalle Jumalan Karitsan, joka otti pois maailman synnit... Tämä seurakunta on Kristuksen armon aarteiden varastopaikka ja seurakunnan kautta lopulta tulee esittämään Jumalan täydellisen rakkauden maailmaa kohtaan, joka pitää valistaa Hänen kirkkaudella.”

“Rakkaat veljet ja sisaret, ajatelkaa, että Jumalalla on ihmisiä, oma valittu kansa, oma seurakunta, ollakseen oma linnoitus, joka on tarkoitettu, ettei mitään auktoriteettia pitäisi olla tässä kapinoitsevassa maailmassa tunnettu seurakunnassa, ei mitään sääntöjä tunnusteta, Jumalan lain rinnalla.” – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 50, 16.

Taisteleva seurakunta

Jumalan seurakunta maan päällä on vielä taisteleva seurakunta eikä voitosta riemuitseva seurakunta. “Eikö Jumalalla ole elävä seurakunta? Hänellä on seurakunta, mutta se on taisteleva seurakunta, eikä voitosta riemuitseva.” – *Last Day Events*, p. 52.

Mitä taisteleva tai kampaileva seurakunta tarkoittaa? Ilmestyskirjasta 12:7 ymmärrämme, että taivaalla on ollut taistelu Kristuksen ja saatanan välillä; taistelu hyvää ja pahaa vastaan alkoi siellä. Mutta Aadamin ja Evan lankeemuksen jälkeen taistelu kenttä on siirretty maan päälle ja jatkuu täällä seurakuntaa vastaan. Tiedämme, että sota, joka alkoi taivaassa oli Jumalan lain suhteen. Saatana on taistelut rakkautta ja viisautta vastaan, Jumalan hallitusta vastaan ja syytteli Jumalaa enkelien edessä ja maailman kaikkeuden asukkaiden edessä. Hän väitteli, että Jumalan laki, joka esittää Hänen luonteensa on epätäydellinen ja sitä ei voi noudattaa, jos ei sitä muuteta.

“Alusta asti suuri taistelu oli koskenut Jumalan lakia. Saatana oli koettanut todistaa, että Jumala oli epäoikeudenmukainen, että hänen lakinsa oli virheellinen ja että kaikkeuden menestys vaati sen muuttamista. Hyökkäämällä lakia vastaan hän aikoi kukistaa sen Tekijän herruuden.” P. p. 49.

“Saatana oli väittänyt, ettei ihmisen ollut mahdollista totella Jumalan käskyjä. Ja totta onkin, ettemme omin voimin pysty noudattamaan niitä. Mutta Kristus otti ihmismuodon, ja täydellisellä kuuliaisuudellaan hän todisti, että ihmisluonto jumalallisuuteen yhtyneenä voi noudattaa jokaista Jumalan lain kohtaa.” K. v. 232.

Liittyen sotaan

Seurakunnalla on päärooli hyvän ja pahan välisessä konfliktissa. Kristus tuli maan päälle ja otti meidän ihmisen muodon; ja Hän totteli lakia ja eli synnittömän elämän voittajana. Sen vuoksi Hänestä oli mahdollista sanoa: “Kuka teistä voi näyttää minut syypääksi syntiin?” “En minä enää puhu paljoa teidän kanssanne, sillä maailman ruhtinas tulee, ja minussa hänellä ei ole mitään.” Joh. 8:46; 14:30.

Jumalan seurakunnan maan päällä pitää olla kykenevä sanomaan sama asia! Tämä on Jumalan tahto ja pelastussuunnitelman tarkoitus.

“Hänessä ei ollut mitään, mihin Saatanan viisastelut olisivat tehonneet. Hän ei suostunut syntiin. Ei Hän ajatuksissaankaan langennut kiusaukseen. Näin voi olla meidänkin laitamme. Kristuksen inhimillisyys liittyi Hänen jumalallisuuteensa. Hänessä asuva Pyhä Henki teki Hänet kelvolliseksi taisteluun. Ja Hän tuli tehdäkseen meidät jumalallisesta luonnosta osallisiksi... Kristuksen kuuliainen elämä osoitti lain vaatimukset päteviksi, se näytti, että ihminen saattoi täyttää lain ja osoitti, miten pitkälle luonteen kehityksessä voidaan päästä kuuliaisuuden tiellä. Kaikki, jotka Hänen tavallaan noudattavat sitä, tulevat samoin todistamaan, että laki on »pyhä, vanhurskas ja hyvä». Room. 7: 12. Toisaalta kaikki, jotka rikkovat Jumalan käskyjä, tukevat sitä Saatanan väitettä, että laki on kohtuuton ja mahdoton noudattaa. Näin he antavat kannatuksensa tuon suuren vastustajan petoksille ja häpäisevät Jumalaa. He ovat paholaisen lapsia, joka ensimmäisenä kapinoi Jumalan lakia vastaan.” A. T. 104.

Nykyisin seurakunnan pitää seisoa lujasti saatanan valheellisia väitteitä vastaan, että ei pysty pitämään Jumalan lakia. Miten hämmästyttävä on, että kristittyjen suurempi osa, siis ne, jotka tunnustavat uskovansa Kristukseen - itse asiassa puolustavat tätä kantaa ja ovat saatanan puolella!

Taistellaan kumartaen vääryyttä

Jumalan seurakunnan pitää todella ymmärtää mitä tarkoittaa jumalallinen voima, pitääkseen Hänen lakinsa - moraalisen mitan. “Tässä on pyhien

kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.” Ilm. 14:12.

Me elämme ajassa, jossa vääryys on ottanut vallan. Sapatin pitäminen on pimeyden voimien erikoisen hyökkäyksen alaisena ja tämän kohdan suhteen seurakunnan pitää taistella heitä vastaan.

“Sapatin päivälle on annettu paljon enemmän pyhyyttä, kuin monet niin sanotut sapatinpitäjät antavat. Ne, jotka eivät pitäneet sapattia käskyn mukaan häpäisevät Herraa suuresti, sanoilla, tai mielessä. Hän kutsuu sapatin pitämisen uudistukseen.” –*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 353.

“Samalla minulle näytettiin muuan tuskissaan vaikeroiva joukko. Heidän vaatteisiinsa oli kirjoitettu suurin kirjaimin: »Sinä olet vaa'alla punnittu ja keveäksi havaittu... Minä näin, että he olivat juoneet syvistä vesistä sekä lianneet tähteet jaloillaan — tallanneet sapatin jalkainsa alle — jonka vuoksi heidät oli vaa'alla punnittu ja keveiksi havaittu.” H. k. 42, 23.

Jumalan palvelijat näkivät vaikeroivan joukon, koska he olivat kadottaneet pelastuksen ja syy, jonka johdosta, heidät havaitsin köykäiseksi oli, että rikkoivat pyhän sapatin. Nykyisin tämä on varoitus seurakunnalle. Jatkuvasti pitää ohjata ihmisiä pitämään pyhän sapatin, sanan ja Hengen täydellisen todistuksen mukaan. Muistakaamme, että Jumalan laki on kokonainen ja täydellinen, palvelen ihmisiä onneen ja menestykseen. “Sapatti on asetettu ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten.” Mark. 2:27. Seurakunnan pitää pysyä lujana ja vastustaa tätä väärään palvelukseen.

Taistellen vääryyttä vastaan

Saatana on valheen isä. “Saatana omistaa eksyttävän voiman, johdattaakseen moniin virheisiin, jotka pimentävät totuutta.” –(Letter 43, 1895) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 1094.

“Väärien oppien ja perimätietojen avulla Saatana saa ihmismielen valtaansa. Hän ohjaa ihmiset väärien esikuvien luo ja turmelee luonteen.” A. T. 649.

Seurakunnan pitää opettaa selvästi ajankohtainen totuus, mukaan luettuna perusasioita, kuin kolmenkertainen enkelin sanoma, vanhurskauttaminen uskon kautta, Kristus meidän vanhurskautemme, taivaallinen pyhäkkö, tutkivantuomion, 144 000 sinetöiminen, ilmestyskirjan 18 luvun enkelin sanoma, ehtoosade, voimakas huuto jne.

“Opinkappaleet pitää ymmärtää täydellisesti. Ne, jotka ovat päättäneet opettaa totuutta, heillä pitää olla ankkuri; silloin heidän veneensä kestäisi myrskyä ja ukkosta, koska ankkuri tulee pitämään heidät lujasti kiinni. Eksytykset kasvavat.” –(Letter 1, 1897) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 1, p. 1114.

Saatana tulee tekemän kaikki, mitä pystyy, tehdäkseen tien eksyttäviin oppeihin, viedäkseen ihmisten sydämet pois totuudesta ja eksyttämään Jumalan

valitut. Seurakunnan pitää valvoa ja vastustaa vääriä oppeja sanan ja Pyhän Hengen voiman kautta.

Rakkauden seurakunta

Ennen kuin Jeesus nousi taivaaseen, Hän antoi erikoisen käskyn opetuslapsilleen: “Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.” Joh. 13:34, 35.

Jeesus sanoi selvästi, että Hänen seuraajiensa pitää rakastaa toinen toistaan, niin kuin Hän rakasti heitä. Ajatelkaa Juudas Iskariotin tapausta, joka suunniteltiin kavaltaa Opettajansa vihollisille. “Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt.” Matt. 26:24.

Jeesus tiesi mitä Juuda tulee tekemään ja että hän ei pelastu. Mutta Jeesus rakasti häntä loppuun asti, ja ei säästänyt ponnisteluja ja uhraavaisuutta, että pelastaisi hänet. Samalla tavalla meidän pitää rakastaa toinen toisiamme ja jokainen sielu, jonka kohtamme. Seurakunnassa on ihmisiä, joilla on erilaisia luonteita ja puutteita, aivan kuin Jaakobin kahdentoista poikain kohdalla ja Jeesuksen kahdentoista opetuslapsen kohdalla. Saattaa olla, että nämä veljet ja sisaret, joille sinulla ei ole positiivisia tunteita ja jotka jatkuvasti loukkaavat sinua. Voi olla ettet rakasta näitä ihmisiä. Mutta mikä on Jeesuksen käsky? “Että rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut” Joh. 13:34.

Rakkaat veljet ja sisaret, tunnustatteko pyhien käskyjen pitämisen? Voitte ajatella, kuten rikas nuorukainen Jeesuksen aikana, että koskaan ette ole tehneet aviorikosta, tappaneet toisia, varastaneet jotakin, tai valehdelleet, että kunnioitatte vanhempianne ja pidätte sapattia pyhänä. “Kun Jeesus sen kuuli, sanoi hän hänelle: ‘Yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on, ja jakele köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaissa; ja tule ja seuraa minua.’” Luuk. 18:22. Jeesus pyytää meitä rakastamaan toisia, niin kuin Hän rakastaa meitä. Monet ihmiset lukevat tätä ja ajattelevat “Miten voin rakastaa jotakuta tämän maan päällä, jota en halua rakastaa?” Oi, tämä on vaikeaa! Ja he lähtevät murheellisena, niin kuin rikas poika.

Mutta ajatelkaa: Jumala on rakkaus. Hänen luonteensa on rakkaus ja Hänen lakinsa on rakkaus. Ja tässä on vielä enemmän. hänen luomisen työ on rakkaus ja Hänen pelastuksen työ on rakkaus. Hän hallitsee kaikki maailmat ja pelastuksen suunnitelma todistaa, että Hän on rakkaus. Jumalan rakkaus on sellainen, että Hän antoi oma Poikansa “kun me vielä olimme syntisiä” (Room. 5:8) ja tämä sama rakkaus, joka osoitti ristillä “kun vielä olimme Jumalan vihollisia” (Roo. 5:10) on juuri Hänen lakinsa ja käskyt. Vain ne, joilla on tämä

rakkaus ovat ihmisiä, jotka pitävät Hänen käskynsä. Olemmeko mekin näitä ihmisiä?

Ottaen vanhurskauden sotavarusteet

“Kristuksen vanhurskauden sota-asussa seurakunta on käyvä viimeiseen taisteluunsa. »Kauniina kuin kuu, kirkkaana kuin päivänpaiste, peljättävänä kuin sotajoukot» (Kork.v. 6: 10) se on lähtevä kaikkeen maailmaan, voittajana ja voittamaan.” P. ja k. 503.

Viimeinen jäännös-seurakunta varustetaan Kristuksen vanhurskauden sotavarusteella. Kristuksen Henki, joka rukoili vihollistensa puolesta tulee ilmi jokaisessa kristityssä. Tällä tavalla annetaan viimeinen todistus maailmalle ja taivaan olennoille, että Jumala on rakkaus ja että on mahdollista pitää Hänen pyhä lakinsa.

“Ihmisillä on Jumalasta väärä käsitys, ja se peittää maailman pimeydellään. Ihmiset menettävät hänen luonteensa tuntemuksen. Sitä on ymmärretty ja tulkittu väärin.” K. v. 304.

Älkäämme unohtako Jumalan päämäärää seurakunnan perustamisessa.

“Jumalan suunnitelmana on alusta asti ollut, että hänen seurakuntansa tulee heijastaa maailmalle hänen täyteyttään ja ylenpalttisuuttaan... Seurakunta on Kristuksen armon rikkauden varastopaikka, ja seurakunnan kautta tulee Jumalan rakkaus lopullisesti ja täysin jopa »taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon» (Ef. 3: 10).” A. t. 11.

Silloin saatanan pää on poljettu rikki ja kuolema poistetaan. “Silloin seurakunta kokee ahdistuksen ajan. Hän tulee ennustamaan säkkikangas puvussa. Kuitenkin hänen pitää kohdata vääriä oppeja ja vainoja, pitää taistella vääryyttä ja kavaluutta vastaan, mutta Jumalan avulla se polkeee rikki saatanan pään.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 594.

Sen vuoksi vastustakaamme pahaa yksilöinä ja yhdessä nykyisin ja rakastakaamme käytännössä voidaksemme valaista koko maailma Jumalan kirkkaudella. “Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” Luuk. 10:27. Rukoilkaamme vilpittömästi ja tehkäämme työtä, että seurakunta, johon kuulumme voisi todella heijastaa Jumalan ikuisen rakkauden, mikä saavutetaan Hänen suuren voiman ja Pyhän Hengen kautta. Aamen.

“Pian totuus riemuitse voitosta kirkkaudessa ja kaikki, jotka valitsevat olemaan työntekijöinä yhdessä Jumalan kanssa riemuitsevat voitosta yhdessä Hänen kanssaan. Aika on lyhyt ja pian tulee yö, kun kukaan ei voi tehdä työtä. Kaikki, jotka iloitsevat valosta, tehkөөn ponnisteluja lahjoittamaan sitä toisillekin. Jumala kysyy: ‘Kenenkä minä lähetän? Kuka menee meidän puolestamme?’ Ne, jotka haluaa uhrata totuudelle vastaavat: ‘Katso, tässä minä

olen, lähetä minut.” Jes. 6:8.

Ne, jotka kantavat vastuutta muistakoon, että Pyhä Henki on se, joka yhdistää. Herra on se, joka ohjaa, meidän ei tulisi muovaila niitä, joiden puolesta teemme työtä, oman mielipiteemme mukaan, vaan jättää, että Kristus muovaa heitä. Kristus ei seuraa inhimillistä esimerkkiä. Hän toimii Hänen oman mielen ja Hengen mukaan. Ihmisen työ on ilmoittaa maailmalle sitä, mitä Kristus on pannut sydämeen; Hänen armonsä kautta ihminen tulee jumalallisen luonteen osanottajaksi paeten tämän maailman paheita ja kiusauksia. Niiden suuret voimat, jotka ottavat Kristuksen vastaan ovat vahvistettuja ja jalostettuja ja he saavat valmennusta Jumalan palvelukseen.” –*Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 135.

7. Rukouslukeminen – Sapatti, 11.12. 2010

Voitosta riemuitseva seurakunta

Idel Suarez, Jr., U.S.A.

Kaksi herraa, mutta vai yksi sydän

Aleksanteri Suuri on ollut sodassa Daarajavesta vastaan, Persian valtakunnan viimeinen keisari. Daarjeaves näki, että hänen loppunsa on lähellä ja sen vuoksi ehdotti välirauhaa Aleksanterille. Hän lähetti sanoman hänelle: “Hallitkaamme yhdessä koko maailmaa!” Aleksanteri vastasi: “Niin kuin ei voi olla kaksi aurinkoa taivaalla, niin ei voi olla kaksi herraa maan päällä.” Hän voitti Darejaveksen ja myöhemmin otti hänen tyttärensä vaimoksi.

Samalla tavalla ei voi olla kahta herraa sydämessämme ja ajatuksissamme. Jeesus sanoo: “Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.” Matt. 6:24.

Niin kauan kun jokainen meidän kolmesta perusvihollisista - synti, maailma ja saatana viettelevät meitä solmimaan rauhaa, meidän pitää vastata, niin kuin Aleksanteri: “Kaksi herraa ei voi hallita minun sydäntäni. Emme voi tehdä kompromissia synnin, maailman tai saatanan kanssa.

“Kaikki voittavat, jotka taistelevat lain mukaan, täydellisessä sovussa Jumalan lain mukaan. He riemuitsevat voitosta kaikkien vihollisten yli. Kun jatkavat Jumalan työtä eteenpäin kaikkien vihollisten edessä, heillä on pyhien enkelien suojaus... Jumalalla on elävä sana. Myrskyn vastustuksen voima kuuluttaa itsestensä sen oma raivo. Meteli häipyä pois. Jatkakaa Opettajan työtä, rohkeudella ja ilolla. Taivaallinen Isä, joka tarkkailee Hänen valittujansa, hellällä osanotolla tulee siunaamaan Hänen nimessä tehdyt ponnistukset. Hänen

työnsä ei lakkaa koskaan, ennen kuin tulee valmiiksi voiton huudolla 'armo, armo olkoon siihen.'" –(*The Signs of the Times*, November 14, 1900) *Ye Shall Receive Power*, p. 371.

Voittajat ratsastaa valkoisella hevosella

Historiantutkijat kertovat, että monet suuret sotilaat ratsastivat valkoisilla hevosilla. Kooras persialaisella oli valkoinen hevonen. Aleksanteri ratsasti valkoisilla hevosilla. Napoleonilla oli valkoinen hevonen. George Washington laukkasi valkoisella hevosella. Ilmeisesti valkoinen hevonen on vertauskuva suuruudesta ja voitosta.

Samankaltaisella tavalla apostoli Johannes on nähnyt näyssä evankeliumin voiton riemun apostoliseurakunnan aikana kuvattu ratsastavan valkoisella hevosella ja hänen kädessään oli jousi ja kruunu päässä. Tällä tavalla ensimmäiset kristityt on esitetty, jotka kuvaavat viimeisestä voitosta riemuitsevaa seurakuntaa. Nämä ensimmäiset kristityt saivat aamusateen. He veivät evankeliumin sanomaa jokaiseen kansakuntaan ja jokaiseen sukukuntaan! He olivat kykeneviä esittämään Jumalan kunniaa silloiselle tunnetulle maailmalle. "Ja minä näin, ja katso: valkea hevonen; ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin sepele, ja hän lähti voittajana ja voittamaan." Ilm. 6:2.

Paavali kirjoitti, että hänen aikana "evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut." Kol. 1:23.

"Opetuslapset täyttivät Kristukselta saamansa käskyn. Kun nämä ristin lähettiläät lähtivät julistamaan evankeliumia, Jumalan kirkkaus ilmeni tavalla, jota kuolevainen ihminen ei ollut milloinkaan aikaisemmin nähnyt. Jumalallisen Hengen myötävaikutuksella apostolit suorittivat työn, joka järjestytti maailmaa. Jokaiselle kansakunnalle vietiin evankeliumi yhden ainoan sukupolven aikana. Kristuksen valittujen apostolien palvelustyön aikaansaamat tulokset olivat loistavia. A. t. 455.

Samalla tavalla kristittyjen viimeinen sukupolvi, tunnettu kuin kristityiksi, tai taistelevan seurakunnan jäseniä ovat tarkoitettu saamaan Ehtoosateen. He tulevat saarnaamaan evankeliumia jokaiselle kansakunnalle ja jokaiselle luodulle. "Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu." Matt. 24:14.

Taistelevan ja voitosta riemuitsevan seurakunnan lippu

Katsoen viimeisien kristittyjen puolelle, Korkean veisun kirjoittaja kuvaa uskovat kuten ihana hyvin järjestetty armeija. "Kuka on neito, joka ylenee kuin aamunkoi, kauniina kuin kuu, kirkkaana kuin päivänpaiste, peljättävänä kuin sotajoukot?" Kork. v. 6:10.

Taistelevan ja voitosta riemuitsevan seurakunnan lippu on Jeesus Kristus. Tämä on veressä tahrattu lippu - Golgatan veri. Tämä on lippu, joka sanoo "Jehovah Nissi - Herra on lippuni." Niin kuin jokaisen armeijan kanssa, seurakunnan velvollisuus on viedä lippua eteenpäin ja ylöspäin - nostaa korkealle totuuden lippu, voittaa vielä maita Kuninkaalle, taivaan ja maan Herralle.

Kun amerikkalaiset tulivat kuuhun merkittävällä päivällä 20.7.1969. Apollo 11 mukaan, heidän maahan nousijan nimi oli Kotka. Kun Neil Armstrong asetti kuun päällä Amerikan lipu, hän on vaatinut sitä omalle maalle. Lukekaa tämä mielenkiintoinen jae: "Vaikka tekisit pesäsi korkealle niin kuin kotka ja vaikka sen sija olisi tähtien välissä, minä syökseen sinut sieltä alas, sanoo Herra." Obadja. 1:4.

Mutta meillä on erilainen lippu meidän hengellisessä valtakunnassa. Jeesuksen lippu pitää olla asetettu jokaisen miehen ja naisen sydämeen. Jeesus pitää olla ensimmäinen ja viimeinen niille, jotka haluavat astua korkeimman maahan, muihin planeettoihin, muihin galakseihin, muihin dimensioihin, jotka ovat ensimmäinen ja toinen taivaan korkeimmalle, saavuttaen kolmannen taivaan, jossa on Herra.

Mikä riemuhuuto valtasi Amerikan, kun astronautit saavuttivat kuun! Mutta, miten suurempi ilo tulee oleman maailman kaikkeudessa kun pelastetut saapuvat paratiisiin, Orioniin, kolmanteen taivaaseen.

Paavali, niin kuin Johanneskin oli viety näyn kautta taivaalle: "Minun täytyy kerskata; se tosin ei ole hyödyllistä, mutta minä siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin. Tunnen miehen, joka on Kristuksessa: neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen - oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää. Ja minä tiedän, että tämä mies - oliko hän ruumiissaan vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää - temmattiin paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua." 2. Kor. 12:1, 4.

Sanat eivät pysty kuvaamaan kirkkauden, ilon, ihanuutta ja riemua, jotka uskovat, pyhät saavat kokea kolmessa taivaassa linnunradan galaksin toiselle puolelle. Tulisissa vaunuissa enkelien kanssa, Jumalan lähetystön armeija viedään toiseen dimensioniin - paratiisiin.

Mitä sinä teet, voidaksesi suojella totuuden lippua, jakamaan evankeliumi jokaisen luodun kanssa ja julistaa voitosta riemuitsevasta seurakunnasta? Oletteko osa taivaallisesta armeijasta, joka marssii taivaallista Siionia kohti?

Voitoista riemuitsevan seurakunnan määritelmä

Voitoista riemuitsevasta seurakunnasta puhutaan kuin taivaallisesta seurakunnasta, koska "kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka

on kirjoitettu: "Kuolema on nielty ja voitto saatu." 1. Kor. 15:54.

Ne, viimeisestä sukupolvesta maan päällä heijastavat Jumalan kirkkautta luonteissansa maailman edessä. He ovat Jeesuksen uskolliset, tottelevaiset ja täydelliset seuraajat. Ennen kuin saavat seisoa kirkkaudessa Hänen edessään, he ovat saaneet Jumalan sinetin otsiinsa. Kerrotaan heidän kansakäymisestä Jeesuksen kanssa taivaan Siionissa. Lunastetut saavat elää ikuisesti Jumalan kanssa, koska he ovat voittaneet jo täällä maan päällä.

"Jäljellejääneiden on voitettava Karitsan veren ja heidän todistuksensa sanan kautta. Muutamat toivovat voittoa yksinomaan Karitsan veren kautta ilman erikoista kilvoittelua heidän omalta puoleltaan. Minä näin, että Jumala on ollut armollinen antaessaan meille puhekyvyn. Hän on antanut meille kielen, ja me olemme edesvastuussa hänelle sen käyttämisestä. Meidän tulisi kunnioittaa Jumalaa suullamme, puhuen arvokkuudella totuudesta ja hänen määräämättömästä laupeudestaan sekä voittaa todistuksemme sanalla, Karitsan veren kautta." H. k. 131, 132.

"Ja minä näin, ja katso, Karitsa seiso i Siionin vuorella, ja hänen kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi. Ja minä kuulin äänen taivaasta ikään kuin paljojen vetten pauhinan ja ikään kuin suuren ukkosenjylinän, ja ääni, jonka minä kuulin, oli ikään kuin kanteleensoittajain, kun he kanteleitaan soittavat. Ja he veisasivat uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä virttä, paitsi ne sata neljäkymmentä neljä tuhatta, jotka ovat ostetut maasta. Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niin kuin neitsyet. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee. Nämä ovat ostetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle, eikä heidän suussaan ole valhetta havaittu; he ovat tahrattomat." Ilm. 14:1, 5.

Jotkut ovat jo menneet paratiisiin porteista sisälle. Eenoh, Mooses, Eliä ja vielä 24 vanhinta ovat symboli lunastetuista, jotka eräänä päivänä saavat elää Jumalan läsnäolossa. Yhdessä meidän ylösnoussut ja taivaaseen mennyt Vapahtaja, he odottavat päivää, jossa kaikki muut voitosta riemuitsevat seurakunnan jäsenet yhtyvät heihin ja enkelien armeijaan, jotka palvelevat Jumalaa ja nostavat korkealle Hänen pyhän tahtonsa. Mutta nyt nämä taivaalliset tarkkailijat, joista puhutaan, että ovat voitoista riemuitsevan seurakunnan jäseniä, haluavat tulla lähellä meitä. Millä tarkoituksella? "Voitosta riemuitsevan seurakunnan jäsenillä - taivaallinen seurakunta - saavat oikeuden lähestyä taistelevan seurakunnan jäseniä, voidakseen tukea heitä heidän tarpeissaan. Muistakaamme aina, että olemme työntekijöitä aina yhdessä Jumalan kanssa." –*The Southern Watchman*, September 8, 1903.

Ne, jotka ovat korottaneet Jeesuksen lipun elävät Hänen elämänsä maan päällä ja julistavat Hänen sanomansa toisten kanssa tällä planeetalla, ovat

voitosta riemuitsevan seurakunnan ehdokkaita jäseniksi. Vain ne, jotka ovat uskollisia elämässä kolmenenkelin sanoman mukaan, saavat nähdä Kristuksen takaisintulon, tai nousee osaylösnousemuksessa, näkemään valkoisen pilven ja ihmisen Pojan tulevan kirkkaudessa, kirkastamaan ne, jotka elivät ja työskentelivät evankeliumin levittämisessä.

“Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon. Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: "Kirjoita: Autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästedes. Totisesti - sanoo Henki - he saavat levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä." Ja minä näin, ja katso: valkoinen pilvi, ja pilvellä istui Ihmisen Pojan muotoinen, päässänsä kultainen kruunu ja kädessänsä terävä sirppi.” Ilm. 14:12, 14.

“Työ päättyy pian. Taistelevan seurakunnan jäsenet, jotka todistivat, että ovat uskollisia muodostavat voitosta riemuitsevan seurakunnan.”—*Evangelism*, p. 707.

“Seurakunta maan päällä ei ole täydellinen. Taisteleva seurakunta ei ole voitosta riemuitseva seurakunta. Maa ei ole paratiisi.” —*The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 249.

Menestyksen salaisuus

Apostoli Paavali on kirjoittanut, että vain Kristuksen kautta voidaan voittaa. Jeesus Kristus on voiton salaisuus. “Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!” 2. Kor. 2:14.

Kun hän on sanonut nämä sanat korinttolaisille, apostolilla oli elävä kuva palautuvista sotajoukoista Roomaan. Kaupungin sisälle tullessa he johtivat orjia ja vankeja. Jotkut, saattoivat saada vapauden, muita uhrattiin. Kauniisti pukeutuneita neitsyitä juoksi sotilaiden keskellä polttaen suitsuketta. Rooman sotilaille ja sadan päämiehille tämä tuoksu on ollut elämän tuoksu elämäksi. Mutta tämä sama tuoksu oli kuoleman esimakua vangituille.

Suitsuke on vertauskuva Jeesuksesta, jonka elämä on mennyt rukouksessa. Suitsuke, jonka viisaat miehet toivat Hänelle kuvaa, että Hänen elämänsä tulee olemaan elämä rukouksessa - yleinen ja henkilökohtainen, uskon mukaan rukoileminen. Myös Hänelle tuotiin kultaa. Kultra kuvaa uskoa ja rakkautta. Tämä on hengellinen kultra, jonka Jeesus tarjoaa Laodikean seurakunnalle. Hänen elämänsä meni hellällä huolenpidolla hengen köyhille, yhteiskunnalta hyljätuille, vangituille, sairaille ja unohdetuille. Hänen elämänsä oli uskon elämä, joka toi paljon ihmeitä yhteiskunnan hyväksi ja Jumalan kunniaksi. Tämän elämän menestyksen salaisuus, joka valmistaa meitä tulevalle elämälle on uskon rukouksen salaisuus. Tämä valmistaa meitä levittämään evankeliumia ja saada voiton.

“Älkää laiminlyökö salaista rukousta. Rukoilkaa niin hartaasti, niin kuin

maallinen elämäne olisi riskillä. Pysykää Jumalan kanssa, niin kauan, kun sanomattomat kaipaukset pelastuksesta syntyvät meissä ja ennen kuin saamme ihanan todistuksen synnin anteeksi antamisesta. Älkää jättäkö sotavarusteita ja älkää jättäköön taistelukenttää, ennen kuin olette saaneet voiton ja ennen kuin olette riemuitseva voitosta yhdessä Vapahtajanne kanssa.” –*The Signs of the Times*, May 1, 1884.

Muistatteko mitä Joosua teki, ennen kuin meni Jordanin yli ja meni luvattuun maahan? Hän vetäytyi syrjään ja rukoili salassa. Hän rukoili hartaasti, uskoen, että Jumala kuulee Häntä ja auttaa. Minkälainen oli tulos? Herra johdatti Israelin armeijan Jerikon ympäri ja muurit sortuivat. Israel riemuitsi voitosta vihollisista ja pyhitti voittonsa ensimmäiset hedelmät Jumalalle. He olivat voittajia.

Samalla tavalla meidän pitää rukoilla enemmän salassa, voidaksemme valmistautua julistamaan evankeliumia ja voittamaan paha. Salainen rukous tulee valmistamaan taistelevaa seurakuntaa tullakseen voitosta riemuitsevaksi seurakunnaksi.

“Rukous, joka tulee vilpittömästä ja uskovasta sydäimestä on tehokas, palava rukous, joka on suuresta merkityksestä. Jumala ei vastaa aina rukouksillemme, niin kuin odotamme, koska me emme tiedä mitä olisi parasta meille; mutta Hänen suuressa rakkaudessa ja viisauudessaan, Hän antaa meille asiat, joita todella tarvitsemme. Saarnaaja on onnellinen, jolla on uskollinen Aaron vieressä vahvistamaan hänen kätensä kun ne tulevat heikoiksi ja tukemaan niitä uskon ja rukouksen kautta. Sellainen tuki on mahtava voima Kristuksen palvelijoille Hänen työssään ja usein auttaa, että totuus voittaa kirkkaudessa.” – *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 531.

Katsokaa Jeesukseen, uskomme Alkajan ja Täyttäjän, Hän taisteli rukouksessa Jumalan puolella. Hän itki ja jopa vuodatti verensä, että voittaisi. “Hän otti päällensä maailman synnit. Hän kärsi ihmisten paikalla kuin Isänsä lain rikkojana. Täällä oli pelastuksen näyttämö. Jumalan kirkkaus vetäytyi pois Hänen kasvoista ja hän joutui pimeyden voimien käsiin. Ahdistuneella sielulla Hän laskeutui kylmään maahan. Hän tunsu Isänsä vihan. Hän otti tuskallisen maljan syyllisen ihmisen huulilta ja ehdotti juoda sen yksin ja sen tilalle antamaan siunauksen maljan.” –*God’s Amazing Grace*, p. 69.

Hän tuli meidän sijaisksemme, meidän turvaksemme ja esimerkiksemme. Jos Jeesuksella oli tarve taistella salaisessa rukouksessa, että voittaisi, miten suurempi tarve meillä on, jotka päätimme tämän vuoden ja valmistaudumme ottaman vastaan seuraavan elämän vuoden?

“Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden. Ja niin hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä hän kärsi, kuuliaisuuden, ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli hän

iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaiset.”
Hebr. 5:7-9.

Katse voitosta riemuitsevan seurakunnan puolelle

Isäni on kertonut, että kun olin pieni lapsi hän muistaa päivän, kun toisen maailman sota päättyi. Hän muistaa kun kuuli junien pillien ja kirkkojen kellot; kaikkialla oli juhlallinen ja iloinen ilmapiiri. Todennäköisesti ihmiset hyppäsivät ilosta, taputtivat käsiään ja nauroivat. Kaikki näyttivät onnellisilta rauhaan saapumisen johdosta ja että fasismin voimat on kukistettu.

Oi, minkä riemun uutinen tulee tuomaan taistelun lopusta Kristuksen ja saatanan välillä langenneessa maailmassa! Mikä ilolaulu tullaan laulamaan pelastetuilta ja enkeleiltä! Miksi emme katsoisi avaimenreiästä tulevaisuuteen ja katsoisimme voitosta riemuitsevaa seurakuntaa? Mikä iloinen päivä se tulee olemaan! Kirjoituksissa se on verrattuna kuin onnelliset häätjuhlat - suuret juhlat.

Kerran eräs saarnaajan vaimo sanoi, että kun kaikki menemme paratiisiin siellä on kolme pääyllätystä. Ensimmäinen on, että ihmiset josta emme ole koskaan kuvitelleet, ovat pyhien joukossa. Toinen yllätys on, ymmärtämään, että monet, joista ajattelimme että tulevat olemaan siellä eivät ole. Ja viimeinen suurin yllätys on ymmärtämään, että me olemme sillä ihanalla paikalla.

Kuvitelkaa pyhät puhtaissa valkoisissa vaateissa, kruunattuna kultaisella kruunulla, pitäen palmun oksaa toisessa kädellä ja toisessa kanteleen. Nähdä heidät kulkemassa veden päällä lasisella merellä ja järjestettynä laulamaan Mooseksen ja Karitsan laulua. Jokainen asettaa kruununsa Jeesuksen jalkojen juureen. Jokainen lausuu, että Hän on arvollinen saamaan kaiken kunnian, ylistyksen ja kiitoksen.

Myöhemmin Jeesus johdattaa heidät elämän puun luokse ja kaikki he maistavat samaa hedelmää, jota Adam ja Eeva söivät Eedenin puutarhassa. Pyhät saavat maistaa salattua mannaa. Jokaisen heistä saa valkoisen kiven ja uuden nimen. He hämmästyvät, kun näkevät vihreät laidunmaat, aaltoilevat kukkulat, niityt täynnä kukkia, jotka eivät koskaan kuihdu. Mitä vielä saavat nähdä? Taivaalla on erikoinen väri. Yötä ei ole olemassa. Heidän edessään on taivaallinen Siion ja uusi Jerusalemi, missä jokaisella pyhällä on oma paikka. Jokaisella pyhällä on oma valtaistuini, valtaistuimen salissa. Kaupungin portit on tehty suurista timanteista. Muurit ovat kullasta. Kadut on tehty kullasta, puhtaampi kuin Ofirin kulta.

Tarkkailleen ikuisuuden, ja voitosta riemuitsevaa seurakuntaa, apostoli Paavali on lainannut profeetta Jesajan sanat: "...Niin kuin kirjoitettu on: "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat." Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan

syvyydetkin.” 1. Kor. 2:9, 10.

Kaikkein paras on edessämme. Meillä on niin hyviä lupauksia Jeesuksen, meidän Herramme ja Johtajamme kautta. Miksi emme tee sitoutumista juuri nyt, tullaksemme rukouksen ihmisiksi?

Miksi emme pyhity evankeliumin levittämiseen kaikille ympärillämme oleville? Miksi emme lähde Herran armeijan mukaan antaen sydämemme Hänelle ja sallimaan, että Hän asettaa Kristus meidän vanhurskaudemme lipun sydämeemme ja mieleemme? Rukoilen, että tekisimme sen. Toistakaamme psalmistaan rukous Psalmista 106:47, 48. “Pelasta meidät, Herra, meidän Jumalamme, ja kokoa meidät pakanain seasta, että me kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi ja kerskauksemme olisi, että me sinua ylistämme. Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Ja kaikki kansa sanokoon: "Aamen. Halleluja!"“

“Ja minä näin, ja katso, Karitsa seiso i Siionin vuorella, ja hänen kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi. Ja minä kuulin äänen taivaasta ikään kuin paljojen vetten pauhinan ja ikään kuin suuren ukkosenjylinän, ja ääni, jonka minä kuulin, oli ikään kuin kanteleensoittajain, kun he kanteleitaan soittavat. Ja he veisasivat uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä virttä, paitsi ne sata neljäkymmentä neljä tuhatta, jotka ovat ostetut maasta. Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niin kuin neitsyet. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee. Nämä ovat ostetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle, eikä heidän suussaan ole valhetta havaittu; he ovat tahrattomat.” Ilm. 14:1-5.

“Loppu on lähellä, tulee kuin varas, huomaamatta, kuin varkaan hiljainen lähestyminen yöllä. Älköön Jumala antako meidän nukkua vielä kuin toiset, vaan valvoa ja rukoilla. Pian totuus voittaa kirkkaudessa ja ne, jotka nyt valitsevat olemaan työntekijöitä Jumalan kanssa, voittavat yhdessä Hänen kanssaan. Aika on lyhyt, yö lähestyy, jossa kukaan ei voi tehdä työtä enää.” – *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 135. Aamen.